

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลน้ำยืน
อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ประกาศเทศบาลตำบลน้ำเย็น
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ เทศบาลตำบลน้ำเย็น

ตามที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลน้ำเย็น เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ,แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๐ ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวัลลภ ฝิวหอม)
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

(นายสำเริง แก้วคำสอน)
หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ถึงเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่น โดยได้จัดทำให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนและศักยภาพของท้องถิ่นและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและเป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือเทศบาลใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลน้ำเย็น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗) เทศบาลตำบลน้ำเย็น ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๘๙
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๕๓

ภาคผนวก

- ก. รูปแผนที่ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ข. คณะผู้จัดทำ

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

๑.ด้านกายภาพ

ด้านลักษณะที่ตั้ง อาณาเขต

๑.๑ลักษณะที่ตั้ง

เทศบาลตำบลน้ำเย็น มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ ๓๓๓ หมู่ที่ ๙ บ้านโนนทอง ตำบลสีวิเชียร อำเภอ น้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตอนล่าง) ของประเทศไทย โดยเทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาล (เดิม) ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ปัจจุบันเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๕.๐๔ ตารางกิโลเมตร โดยครอบคลุมพื้นที่ในเขตตำบลสีวิเชียร ๙ หมู่บ้าน และตำบลโขงอีก ๑ หมู่บ้าน แยกได้ดังนี้.-

ตำบลสีวิเชียร		ตำบลโขง	
หมู่ที่	ชุมชน	หมู่ที่	ชุมชน
๑	วาริอุดม	๖	น้ำเย็น
๒	โนนสวรรค์		
๔	โนนเจริญ		
๖	สงวนรัตน์		
๗	ศรีเมือง		
๙	โนนทอง		
๑๐	สีวิเชียร		
๑๒	ศรีบุญเรือง		
๑๕	โนนเจริญศึกษา		

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

อาณาเขต

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของถนนโนนคู่เขตโขงห่างจากถนนโนนคู่เขตโขงระยะทาง ๘๐ เมตร และห่างจากถนนวิสูตรโยธาภิบาลระยะทาง ๔๒๐ เมตร ขนานกับถนนโนนคู่เขตโขงทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนกึ่งพันธ์พากตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เลียบริมถนนกึ่งพันธ์พากตะวันออกไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดที่บรรจบกับห้วยตาเอ้ม

จากหลักเขตที่ ๓ เลียบริมห้วยตาเอ้มฝั่งตะวันออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดบรรจบกับถนนสีวิเชียรพากเหนือ

จากหลักเขตที่ ๔ ขนานกับถนนสีวิเชียรไปทางทิศตะวันออกถึงหลักที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๔ ระยะ ๘๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นโค้งขนานกับซอย ๗ แล้วตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยห้องแสงฝั่งตะวันตก

ด้านตะวันออก ตั้งแต่หลักเขตที่ ๖ เลียบริมห้วยห้องแสงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งอยู่ห่างจากถนน ร.พ.ช. ไปทางทิศใต้ระยะทาง ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ ขนานกับถนน รพช. ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๘
ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๗ ระยะทาง ๙๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นโค้งขนานกับถนนรพช. ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงหลักเขตที่ ๙
ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดบรรจบกับห้วยตาเอี่ยม

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๙ เลียบริมห้วยตาเอี่ยมฝั่งตะวันออกไปบรรจบกับห้วยบอนบอนฝั่งใต้ไป
ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้แล้วข้ามห้วยบอนถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งอยู่ริมถนนอนุสรณ์นิตินิสารพาคใต้

จากหลักเขตที่ ๑๐ เลียบถนนอนุสรณ์นิตินิสารไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งอยู่ปลาย
ซอย ๑ พากตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๑๑ ตรงไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนพิทักษ์ประชา
พากตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๑๒ เลียบริมถนนพิทักษ์ประชาไปทางทิศเหนือถึงหลักที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก
หลักเขตที่ ๑๒ ระยะทาง ๓๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ ขนานกับถนน รพช. ไปทางทิศตะวันตกข้ามห้วยอันซอจนถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่ง
ตั้งอยู่ห้วยอันซอฝั่งตะวันตกห่างจากหลักเขตที่ ๑๓ ระยะทาง ๒๑๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๔ เลียบริมห้วยอันซอฝั่งตะวันตกทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึง
หลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งอยู่ห่างจากปากซอย ๑ ระยะทาง ๓๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๕ ขนานกับถนน รพช. ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ทาง
ตอนใต้ของถนนสีวิเชียรระยะทาง ๒๑๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๖ ตรงไปทางทิศเหนือในแนวขนานกับถนนวิสูตรโยธาภิบาลถึงหลักเขตที่ ๑๗
ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากถนนโนนคู่เขตโขงระยะทาง ๘๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๗ ขนานกับถนนโนนคู่เขตโขงไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตที่ ๑๘ ตั้งอยู่ริม
ห้วยตาตุ่มฝั่งตะวันออก

จากหลักที่ ๑๘ ตรงไปทางทิศเหนือ บรรจบกับหลักที่ ๑

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป ฤดูร้อนอากาศร้อนจัด ฤดูหนาวอากาศค่อนข้างเย็น มีฝนตกสม่ำเสมอ ไม่แห้งแล้ง ฝน
ตกเฉลี่ยปีละ ๗.๑ มิลลิเมตร

๗๘ หน่วย_ฟ.

๒ หน่วย_ไมล์ต่อชั่วโมง

ท้องฟ้ามีตครึ้ม

รู้สึก_เหมือน: ๘๗°

บาโรมิเตอร์: ๒๙.๘ หน่วย_น.

จุดน้ำค้าง: ๗๕°

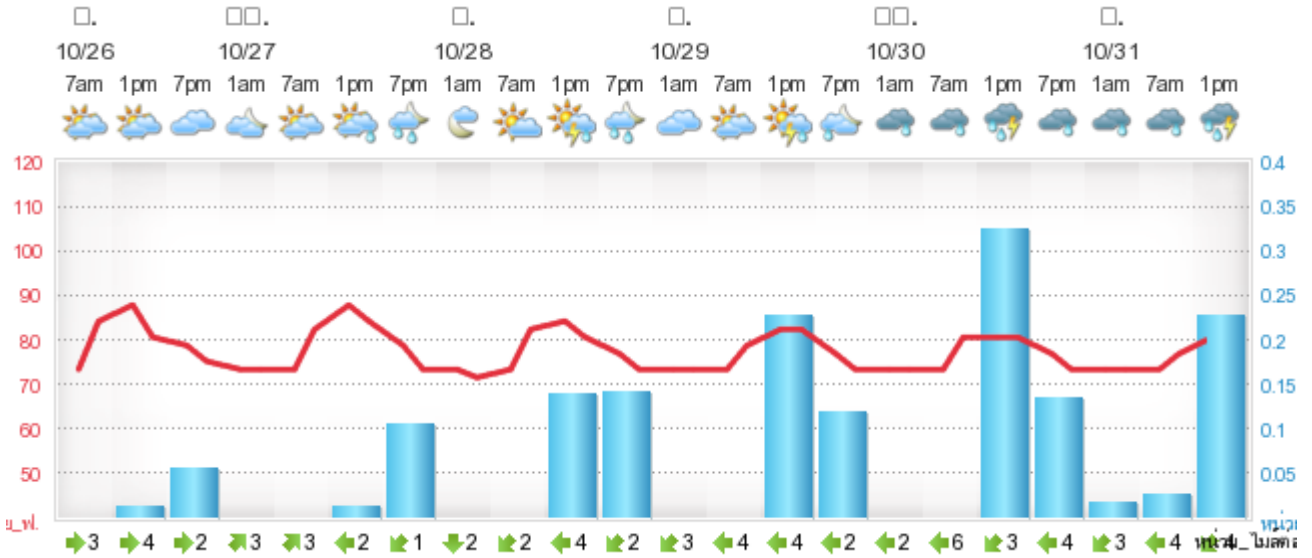
ความชื้น: ๙๑.๔%

ทัศนวิสัย: ๖ หน่วย_ไมล์

ดวงอาทิตย์ขึ้น: ๐๖:๑๓ am

ดวงอาทิตย์ตก: ๐๖:๐๒ pm

พยากรณ์อากาศในช่วงห้าวันอย่างละเอียด

๑.๔ ลักษณะของดิน

การใช้ที่ดิน

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดได้กำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็น ๓ เขต ได้แก่ เขตพื้นที่สงวน เขตพื้นที่อนุรักษ์และเขตพัฒนา

(๑) **เขตพื้นที่สงวน** คือ เขตที่ต้องสงวนและรักษาไว้ เพื่อความสมดุลของระบบนิเวศน์ และสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ถ้าหากมีการบุกรุกทำลายจะก่อให้เกิดความเสียหาย และความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์

(๒) **เขตพื้นที่อนุรักษ์** คือ เขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติให้คงอยู่หรือฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพธรรมชาติเดิมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศน์ และหากจำเป็นต้องนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ควรมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม ได้แก่ พื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ประเภทประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม และพื้นที่น้ำที่สำคัญ

(๓) **เขตการพัฒนา** คือเขตที่มีความเหมาะสมในการที่จะนำมาใช้เป็นพื้นที่เมือง พื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่อุตสาหกรรม เขตนี้จึงควรทำการพัฒนาและวางแผนการใช้ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งในเขตพัฒนา แบ่งออกเป็น ๒ พื้นที่ ได้แก่

ก) **พื้นที่เมือง** คือ เขตที่ประชากรใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมให้บริการแก่ชุมชน และอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ และจำเป็นต่อเมืองและชุมชน

ข) **พื้นที่ชนบท** คือ เขตพื้นที่นอกเมืองใช้สำหรับพัฒนาทางด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย	๑,๕๘๒.๘๑	๔๙.๙๕
ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่น	๑๒๓.๖๕	๓.๙๐
ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม	๘๔๖.๑๐	๒๖.๗๑
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม	๕๐.๐๐	๑.๕๖
ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ	๒๐.๗๕	๐.๖๕
ที่ดินประเภทสถานบันการศึกษา	๑๒๙.๐๐	๔.๐๗
ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา	๔๗.๐๐	๑.๔๘
ที่ดินประเภทสถาบันราชการและสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	๒๐๙.๗๐	๖.๖๒
ที่ดินประเภทนันทนาการและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๕๕.๖๒	๑.๗๖
ถนน ซอย	๘๗.๗๐	๒.๗๗
หนอง คลอง บึง	๑๖.๒๐	๐.๕๒
รวม	๓,๑๖๕.๕๓	๑๐๐

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ประปา อำเภอน้ำเย็น มีการประปา ระดับอำเภอและหมู่บ้าน ดังนี้

การประปาส่วนภูมิภาค	จำนวน	๑ แห่ง
ฝาย	จำนวน	๑ แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	๒ แห่ง
แหล่งน้ำธรรมชาติ		
ลำห้วย/ลำน้ำ	จำนวน	๓ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ข้อมูลด้านทรัพยากรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อำเภอน้ำเย็น เป็นอำเภอที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศ คือ สปป.ลาว และกัมพูชา ประชาธิปไตย ภูมิประเทศตอนเหนือเป็นที่ราบ และมีความลาดเอียงน้อย ส่วนตอนใต้เป็นป่าภูเขาสลับซับซ้อน มีเทือกเขาพนมดงรักกั้นระหว่างไทย-กัมพูชา ทำให้พื้นที่โดยรอบประกอบด้วยพื้นที่ป่าไม้ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าฝั่งซ้ายลำโดมใหญ่” ที่มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ส่วนใหญ่อยู่ติดกับแนวเขตอนุรักษ์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม อุทยานแห่งชาติภูจอง-นายอย และอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร นอกจากนี้ยังมีพื้นที่สมบูรณ์ตามริมลำห้วยลำโดมใหญ่ พื้นที่ป่าแปลงเล็กแปลงน้อย ที่ สปก. มีได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินให้แก่เกษตรกร ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าว

๑. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าฝั่งซ้ายลำโดมใหญ่” ในตำบลโดมประดิษฐ์ ตำบลสีวิเชียร ตำบลโง้ง ซึ่งมีสภาพที่สมบูรณ์ติดแนวเขตป่าอนุรักษ์ เนื้อที่ประมาณ ๔,๐๐๐ ไร่

๒.พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าฝั่งซ้ายลำโดมใหญ่” ท้องที่ตำบลบุเปือย ตำบล ยางใหญ่ ตามแนวริมลำห้วยลำโดมใหญ่ ซึ่งมีไม้มีค่าอยู่อย่างหนาแน่น เช่น ไม้ยาง ไม้ตะเคียน ไม้ประดู่ ไม้กระบาก ไม้แดง ไม้มะค่าแต่ ฯลฯ รวมเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่

๓.พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าฝั่งซ้ายลำโดมใหญ่” ป่าแปลงเล็กแปลงน้อย (อาร์เอฟ) ในพื้นที่ ได้แก่

-แปลงที่ อาร์เอฟ ๗ พื้นที่ประมาณ ๑๐๖ ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลโดมประดิษฐ์

-แปลงที่ อาร์เอฟ ๘,๙รวมพื้นที่ประมาณ ๙,๑๕๖ ไร่ อยู่ในเขตท้องที่ตำบลสีวิเชียรและ ตำบลบุ เปือย

-แปลงที่ อาร์เอฟ ๑๐,๑๑ รวมพื้นที่ประมาณ ๒๙๓ ไร่ อยู่ในเขตท้องที่ตำบลเก่าขาม

-แปลงที่ อาร์เอฟ ๑๒,๑๓,๑๔ รวมพื้นที่ประมาณ ๔๗๒ ไร่ อยู่ในเขตท้องที่ตำบลยางใหญ่ รวม

พื้นที่ป่าแปลงเล็กแปลงน้อยจำนวน ๑๐,๐๒๗ ไร่

๔.พื้นที่ป่าในเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโดมประดิษฐ์ ตำบล สีวิเชียร ตำบลโชนง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๔๐, ๘๔๕ ไร่

๕.พื้นที่ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติภูจอง-นายอย ในพื้นที่ตำบลโดมประดิษฐ์ รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๑๐,๖๒๕ ไร่

๖.พื้นที่ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ในเขตพื้นที่ตำบลโชนง และตำบลสีวิเชียร รวมเนื้อ ที่ ๒๒,๕๐๐ ไร่

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

ทรัพยากรธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็นยังอยู่ในสภาพที่จัดได้ว่าค่อนข้างสมบูรณ์และอยู่ใน สภาวะที่สามารถอนุรักษ์ให้อยู่คู่สังคม ห้วยหนอง คลอง บึง ยังอยู่สภาพที่ใช้ได้ด้านการกำจัดขยะมูลฝอยในเขต เทศบาลตำบลน้ำเย็น มีรถบรรทุกขยะจำนวน ๒ คัน ขนาดบรรจุ ๕ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการจัดซื้อเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๗ และ พ.ศ.๒๕๔๖ รถบรรทุกขยะมูลฝอยแบบอัดท้ายชนิดเปิดปิด จำนวน ๒ คัน มีปริมาตรความ จุไม่น้อยกว่า ๑๒ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการจัดซื้อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งประมาณขยะเฉลี่ย ๑.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน กำจัดโดยวิธีขุดหลุมฝังกลบและเผา ซึ่งเทศบาลตำบลน้ำเย็นได้จัดซื้อ ที่ทิ้งขยะและ ดำเนินการเข้าที่ในปี ๒๕๔๗

๒.ด้านการเมืองและการปกครอง

นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

พัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การบริการ การเงินการคลัง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นของเทศบาล ตลอด จนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างในการบริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเกิดความพึงพอใจโดยยึดหลักบริหารจัดการสู่ธรรมาภิบาล ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินนโยบายของรัฐบาล และนโยบายจังหวัด การเมือง และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๒.๒ เสริมสร้างและดูแลให้ประชาชน มีความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในเขตเทศบาล โดยมุ่งเน้นมาตรการ การป้องกัน แก้ไข พร้อมทั้งจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพทั้งถึงและทันที่

๒.๓ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเทศบาล ให้สามารถบริหารประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม โดยการเร่งพัฒนาคุณภาพของพนักงานลูกจ้าง ให้มีทัศนคติที่ดีต่อการบริการของประชาชน

๒.๔ นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง รวมทั้งทบทวนระเบียบ ขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงานเพื่อให้การบริหารงานมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลเป็นที่พึงพอใจของประชาชน

๒.๕ มุ่งพัฒนาบุคลากรของเทศบาลให้มีความรู้ความก้าวหน้าในวิทยาการ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และให้เป็นธรรมแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๒.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เน้นการจัดทำประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ รวมทั้งส่งเสริมระบบตรวจสอบความโปร่งใส และประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการประชาชน

เทศบาลตำบลน้ำเย็น มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ ๓๓๓ หมู่ที่ ๙ บ้านโนนทอง ตำบลสีวิเชียร อำเภอ น้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตอนล่าง) ของประเทศไทย โดยเทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาล (เดิม) ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ปัจจุบันเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีพื้นที่รับผิชอบทั้งหมด ๕.๐๔ ตารางกิโลเมตร โดยครอบคลุมพื้นที่ในเขตตำบลสีวิเชียร ๙ หมู่บ้าน และตำบลโฆง อีก ๑ หมู่บ้าน แยกได้ดังนี้.-

ตำบลสีวิเชียร		ตำบลโชนง	
หมู่ที่	ชุมชน	หมู่ที่	ชุมชน
๑	วาริอุดม	๖	น้ำเย็น
๒	โนนสวรรค์		
๔	โนนเจริญ		
๖	สงวนรัตน์		
๗	ศรีเมือง		
๙	โนนทอง		
๑๐	สีวิเชียร		
๑๒	ศรีบุญเรือง		
๑๕	โนนเจริญศึกษา		

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาล ประกอบด้วย พนักงานเทศบาล จำนวน ๒๘ คน ลูกจ้างประจำ จำนวน ๙ คน พนักงานจ้าง จำนวน ๖๐ คน สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๑๒ คน นายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน รองนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน เลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน และที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน

ข้อมูลคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลน้ำเย็น อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี

ตำแหน่ง	ชาย	หญิง	รวม
นายกเทศมนตรี	๑	-	๑
รองนายกเทศมนตรี	๒	-	๒
เลขานุการนายกเทศมนตรี	๑	-	๑
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	๒	-	๒
สมาชิกสภาเทศบาล	๗	๕	๑๒
รวมทั้งสิ้น			๑๘

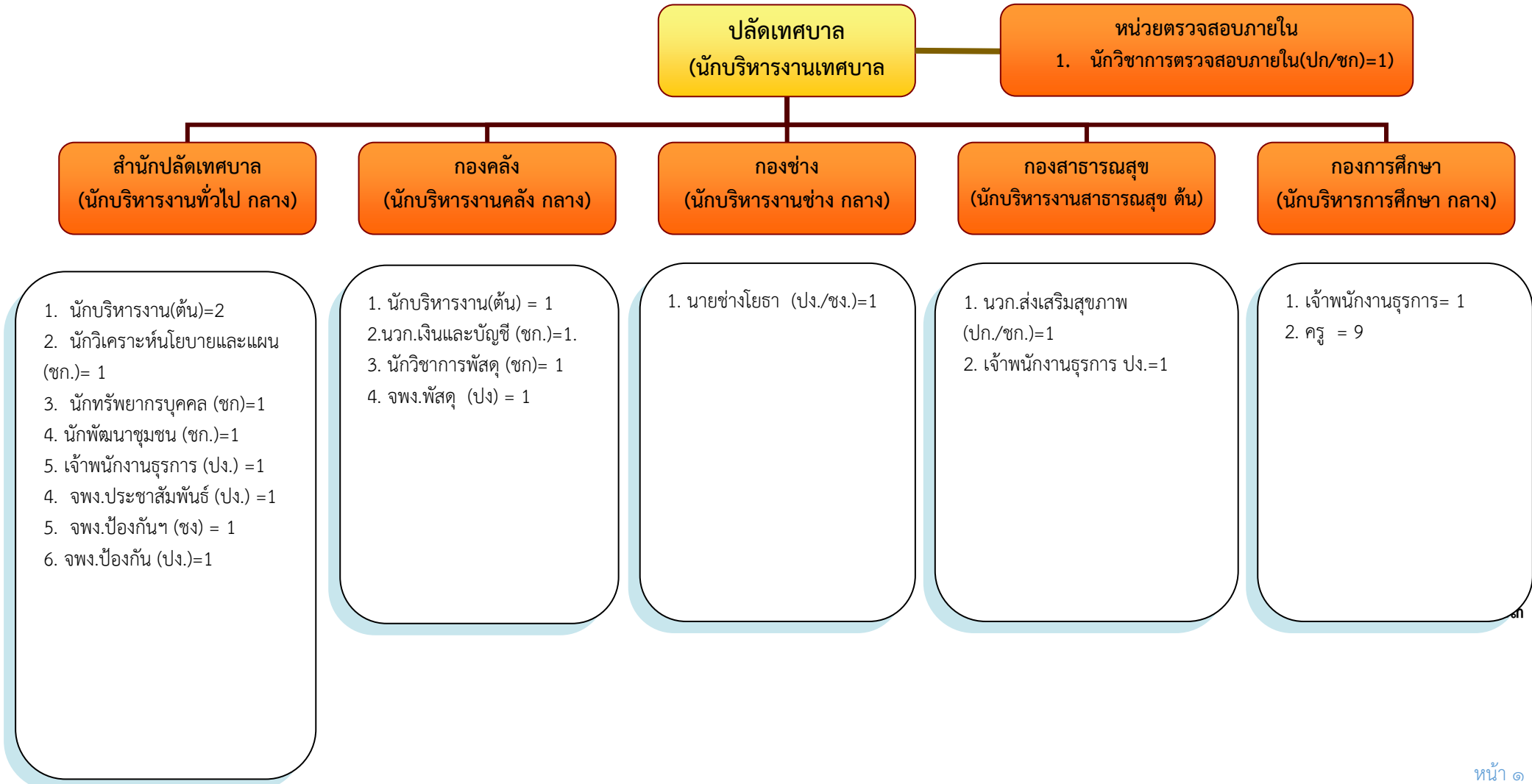
อัตรากำลังพนักงานเทศบาลและลูกจ้าง เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนราชการ	จำนวนพนักงานเทศบาล								จำนวนลูกจ้าง			รวม (คน)
									ลูกจ้าง ประจำ	พนักงาน จ้าง		
สำนักปลัดเทศบาล	๑๑								๖	๑๒		๒๙
กองคลัง	๕								๑	๒		๘
กองช่าง	๒									๑๕		๑๗
กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	๓								๒	๑๗		๒๐
กองการศึกษา	๑๑									๘		๑๙
รวมทั้งสิ้น											๙๓	

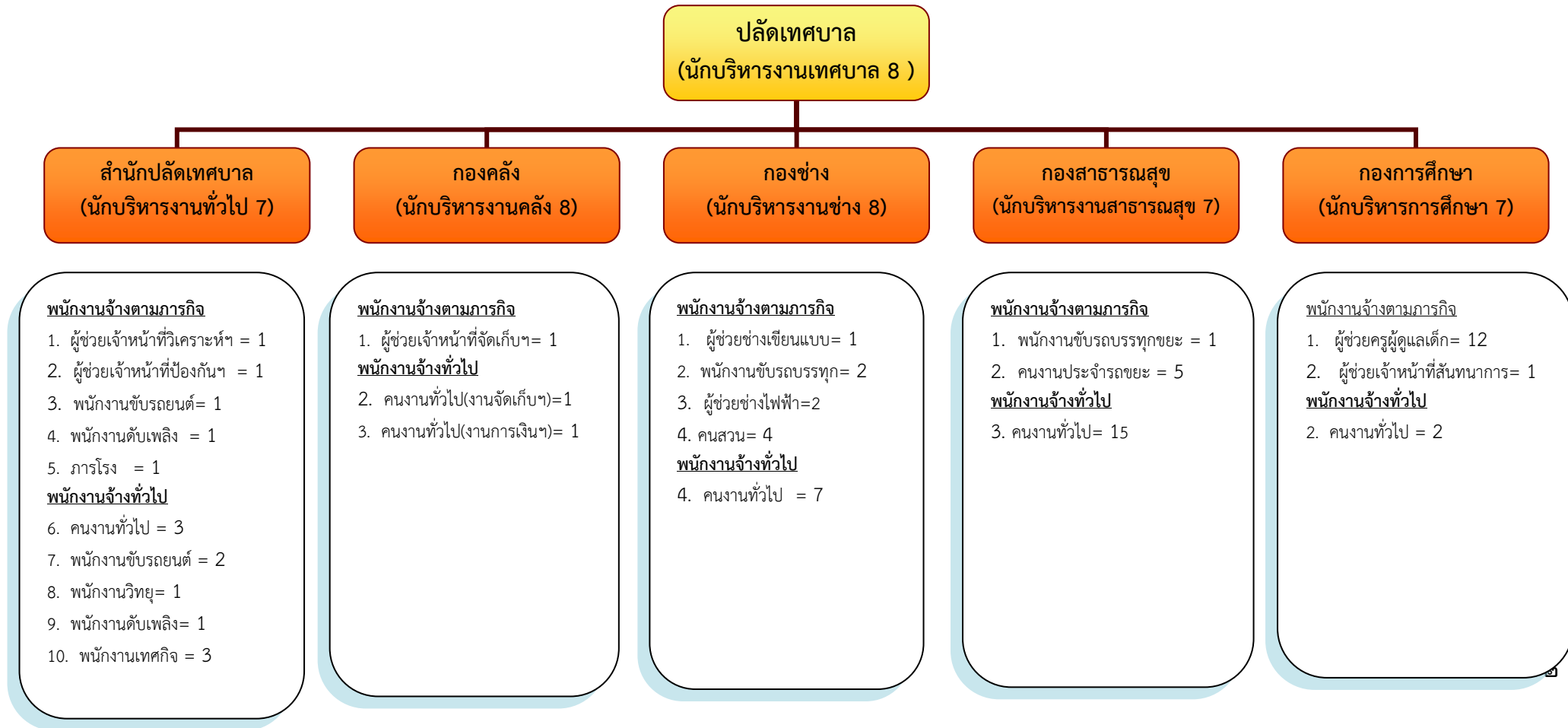
ข้อมูลสถิติการคลัง ย้อนหลัง ๓ ปี
เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

ปีงบประมาณ	รับจริง/ประมาณการ	จ่ายจริง	หมายเหตุ
พ. ศ. ๒๕๖๓	๖๖,๑๔๔,๒๗๒.๗๘	๕๑,๖๒๐,๑๖๔.๔๙	
พ. ศ. ๒๕๖๔	๖๗,๑๒๓,๐๐๐	๖๗,๑๒๓,๐๐๐	
พ. ศ. ๒๕๖๕	๗๐,๕๐๐,๐๐๐	๗๐,๕๐๐,๐๐๐	ประมาณการ

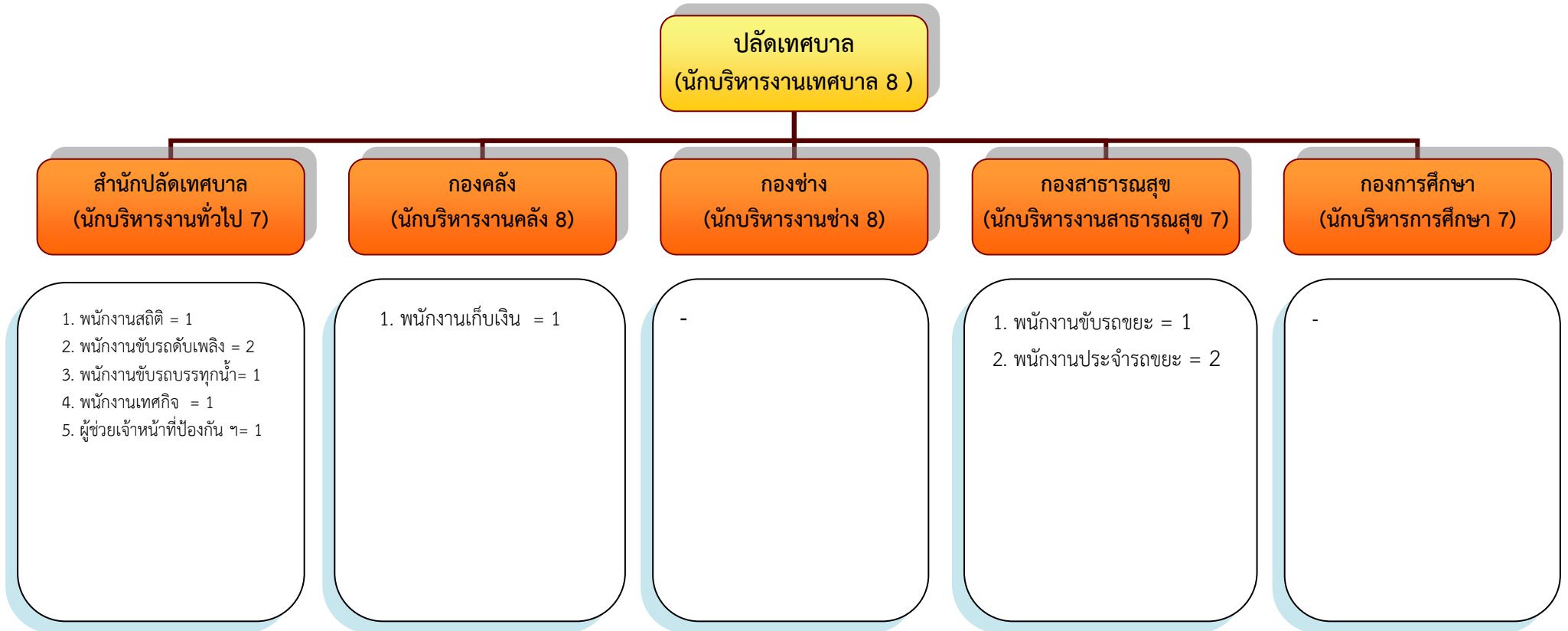
โครงสร้างอัตรากำลังพนักงานเทศบาลสามัญ
เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

โครงสร้างอัตรากำลังพนักงานจ้าง
เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

โครงสร้างและกรอบอัตรากำลังลูกจ้างประจำ
เทศบาลตำบลน้ำยืน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

๓.ประชากร

เทศบาลตำบลน้ำยี่นมีประชากรตามสถิติการทะเบียนราษฎร มีประชากรทั้งหมด ๔,๙๒๒ คน
แยกเป็น

- ชาย ๔,๔๒๒ คน
- หญิง ๔,๕๐๐ คน

มีจำนวนประชากรเฉลี่ย ๑,๗๐๐ คน/ตร.กม.

มีจำนวนครัวเรือน ๓,๒๓๙ ครัวเรือน ความหนาแน่นของครัวเรือนเฉลี่ย ๖๔๓ ครัวเรือน/ตร.กม.

แยกจำนวนประชากรและชุมชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำยี่น

หมู่ที่	ชื่อชุมชนในเขตเทศบาล	ตำบล	จำนวนประชากร		รวม (คน)	หมายเหตุ
			ชาย (คน)	หญิง (คน)		
๑	วารีดุคม	สีวิเชียร	๓๔๘	๓๐๘	๖๕๖	
๒	โนนสวรรค์	สีวิเชียร	๔๓๔	๔๗๙	๙๑๓	
๔	โนนเจริญ	สีวิเชียร	๒๑๖	๒๕๓	๔๖๙	
๖	สงวนรัตน์	สีวิเชียร	๕๒๐	๕๔๖	๑,๐๖๖	
๗	ศรีเมือง	สีวิเชียร	๓๒๘	๓๒๕	๖๕๓	
๙	โนนทอง	สีวิเชียร	๘๔๘	๘๕๑	๑,๖๙๙	
๑๐	สีวิเชียร	สีวิเชียร	๒๘๕	๒๘๕	๕๗๐	
๑๒	ศรีบุญเรือง	สีวิเชียร	๖๑๐	๖๖๐	๑,๒๗๐	
๑๕	โนนเจริญศึกษา	สีวิเชียร	๑๗๖	๑๙๔	๓๗๐	
๖	น้ำยี่น	โฆง	๖๕๐	๕๘๘	๑,๒๓๘	
รวมทั้งสิ้น			๔,๔๒๒	๔,๕๐๐	<u>๘,๙๒๒</u>	

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑. การศึกษา

เขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีสถานศึกษาที่คอยให้การศึกษแก่นักเรียนในเขตเทศบาลซึ่งประกอบไปด้วยสถานศึกษาสังกัดเทศบาลจำนวน ๒ แห่งได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดน้ำเย็น โรงเรียนเอกชนจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลน้ำเย็น โรงเรียนอนุบาลเพชรบุปผา โรงเรียนไทยวิจิตร โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนบ้านโชนง โรงเรียนน้ำเย็น โรงเรียนเจริญศึกษา ซึ่งอยู่ใกล้กับเทศบาลสามารถให้บริการการศึกษาแก่นักเรียนได้อย่างสะดวกสบาย โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนน้ำเย็นวิทยา

๔.๒. การสาธารณสุข

เขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีโรงพยาบาลจำนวน ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลน้ำเย็น มีเตียงสามารถรองรับผู้ป่วยขนาด ๕๐ เตียง ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง และคลินิกเอกชน จำนวน ๕ แห่ง

๔.๓. อาชญากรรม

เทศบาลตำบลน้ำเย็นประกอบไปด้วย ๑๐ ชุมชน มีครัวเรือน จำนวน ๓,๒๘๔- ครัวเรือน

๔.๔ ยาเสพติด

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณการป้องกันและป้องปรามยาเสพติด ระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด โดยเป็นโครงการความร่วมมือส่วนราชการกับชุมชนในการต่อต้านยาเสพติด ทั้ง ๑๐ ชุมชน และมีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลน้ำเย็นจ่ายเบี้ยสงเคราะห์ ดังนี้

- ๑.เบี้ยผู้สูงอายุ
- ๒.เบี้ยผู้พิการ
- ๓.เบี้ยผู้ป่วยโรคเอดส์

สำนักงานเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการช่วยเหลือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

(๑) รถยนต์ดับเพลิง ขนาดบรรจุน้ำได้ ๑,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๑ คัน ได้รับมอบจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕

(๒) รถยนต์บรรทุกน้ำ ขนาดบรรจุ ๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๒ คัน ได้รับมอบจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

(๓) รถยนต์ดับเพลิง ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๑ คัน

(๔) เครื่องดับเพลิงหามแบบมาตรฐาน จำนวน ๑ เครื่อง

(๕) เครื่องดับเพลิงชนิดหามขนาดเล็ก จำนวน ๑ เครื่อง

(๖) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน ๑๓๐ นาย ซึ่งได้ดำเนินการฝึกทบทวนทุกปี

๕.ระบบบริการพื้นฐานของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการคมนาคมที่ติดต่อกับเทศบาลตำบลน้ำเย็นโดยทางรถยนต์ มีดังนี้

ก. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๔๘ (ถนน รพช.) เป็นถนนสายหลักของชุมชน มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงชุมชนกับหลักเมือง มีระยะทางห่างจากอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ประมาณ ๕๖ กม.

ข. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๗ เป็นถนนสายหลักอีกสายหนึ่ง ซึ่งแยกไปจากทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๔๘ ไปอำเภอดงขุดม ๕๑ กม. และไปบ้านแก้งระยะทาง ๒๒ กม.

ค. ทางคมนาคมสายรองเป็นเส้นทางที่บทบาทในการเชื่อมโยงระหว่างชุมชนต่างๆในพื้นที่ ได้แก่ ถนนสีวิเชียร ถนนสงวนรัตน์ ถนนวิสูตรโยธาภิบาล ถนนสุขาภิบาล ซึ่งถนนดังกล่าวเป็นถนนที่แยกมาจากถนน รพช. (ทางหลวงหมายเลข ๒๒๔๘)

ง. ถนนสายย่อยหรือถนนสายซอย เป็นถนนที่เชื่อมโยงระหว่างถนนสายรองเข้าด้วยกันโดยถนนสายย่อยของชุมชนนี้ส่วนมากเป็นถนนที่มีผิวจราจรเป็นลูกรังหรือถนนคอนกรีตผิวจราจรกว้างประมาณ ๓ - ๖ เมตร

ส่วนการใช้บริการในด้านขนส่งโดยสารและการบริการวิ่งตลอดทั้งวันโดยมีรถบัสวิ่งระหว่างอำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี รถสองแถวเล็กวิ่งระหว่าง อ.น้ำเย็น - อ.เดชอุดม รถสองแถววิ่ง อ.น้ำเย็น - อ.นาจะหลวย และรถบัสวิ่งระหว่าง อ.น้ำเย็น จ.อุบลราชธานี - อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

นอกจากนี้ปัจจุบันยังมีรถทัวร์วิ่งทุกวันระหว่าง อ.น้ำเย็น - อ.กันทรลักษ์ - กรุงเทพมหานครวันละ ๖ คัน โดยวิ่งเส้นทางผ่านบ้านด่าน เขาพระวิหาร จำนวน ๒ คัน และ ผ่านกิ่ง อ.น้ำขุ่น อำเภอกันทรลักษ์ ๑ คัน

๕.๒. การไฟฟ้า

การให้บริการไฟฟ้าอำเภอน้ำเย็นดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้รับกระแสไฟฟ้าจากอำเภอดงขุดม โดยมีที่ทำการย่อยในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น คือสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอน้ำเย็น ปัจจุบันชุมชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีไฟฟ้า ๒,๗๒๙ ครัวเรือน

๕.๓. การประปา

การประปาของเทศบาลตำบลน้ำเย็นอยู่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาค สำหรับลำน้ำจากลำห้วยบอนซึ่งอยู่ห่างจากที่ทำการประปาประมาณ ๒ กิโลเมตร ปัจจุบันชุมชนที่อยู่ในเขตเทศบาล มีน้ำประปาใช้ ๒,๒๔๐ ครัวเรือน

๕.๔. การสื่อสารและการโทรคมนาคม

ก. การไปรษณีย์โทรเลข มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขของอำเภอน้ำเย็น ๑ แห่ง ตั้งอยู่เลขที่ ๙๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลสีวิเชียร

ข. โทรศัพท์ ในเขตอำเภอน้ำเย็นมีชุมสายโทรศัพท์ ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่หลังที่ว่าการอำเภอน้ำเย็น มีตู้สาธารณะจำนวน ๑๐ ตู้ โทรศัพท์บ้าน ๓๖๒ เครื่อง

ข้อมูลถนนในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น

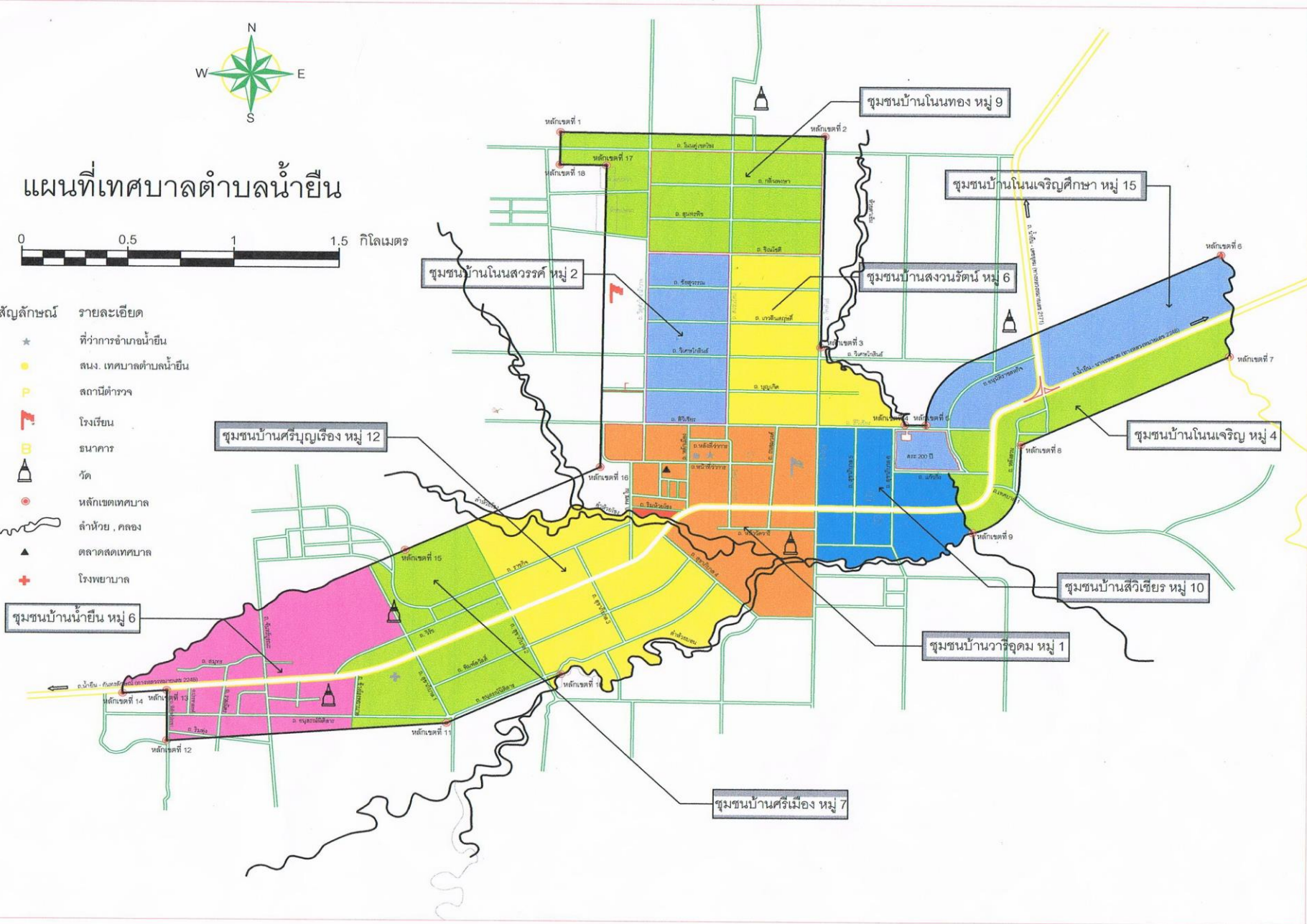
ลำดับ ที่	ชื่อสายทาง	ระยะทาง ทั้งหมด (กม.)	เขตทาง กว้าง (ม.)	ประเภทผิวจราจร				ท่อระบายน้ำ		ฟุตบาท		หมายเหตุ
				ลาดยาง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทางล้าลอง (กม.)	ฝั่งซ้าย (ม.)	ฝั่งขวา (ม.)	ฝั่งซ้าย (ม.)	ฝั่งขวา (ม.)	
๑.	ถนนสีวิเชียร	๑.๙๒๕	๒๐.๐๐	๑.๙๒๕	-	-	-	๔๑๓.๐๐	๑๗๕.๕๐	-	-	
๒.	ถนนบุญเกิด	๑.๒๒๕	๒๐.๐๐	-	๑.๒๒๕	-	-	๑๑๒.๘๐	-	-	-	
๓.	ถนนวิเศษโกสินทร์	๑.๕๔๐	๒๐.๐๐	-	๑.๕๔๐	-	-	๔๐๙.๐๐	๖๐๙.๐๐	-	-	
๔.	ถนนเกวลิ่นสฤกษ์ดี	๐.๘๑๗	๒๐.๐๐	-	๐.๘๑๗	-	-	๔๐๔.๐๐	-	-	-	
๕.	ถนนชัยสุวรรณ	๐.๘๑๗	๒๐.๐๐	-	๐.๘๑๗	-	-	-	-	-	-	
๖.	ถนนชินโชติ	๐.๘๑๗	๒๐.๐๐	-	๐.๘๑๗	-	-	-	-	-	-	
๗.	ถนนสุนทรพิช	๐.๘๐๙	๒๐.๐๐	-	๐.๘๐๙	-	-	๔๐๘.๐๐	-	-	-	
๘.	ถนนกลินพงษา	๐.๘๐๖	๒๐.๐๐	-	๐.๘๐๖	-	-	๓๙๘.๐๐	๓๙๘.๐๐	-	-	
๙.	ถนนโนนคู่เขตโขง	๑.๒๐๘	๒๐.๐๐	-	๑.๒๐๘	-	-	-	-	-	-	
๑๐.	ถนนกิจพันธ์	๒.๐๓๗	๒๐.๐๐	๒.๐๓๗	-	-	-	๔๕๔.๐๐	-	-	-	
๑๑.	ถนนสงวนรัตน์	๑.๙๒๕	๑๑.๐๐	-	๑.๙๒๕	-	-	๓๘๑.๐๐	-	-	-	
๑๒.	ถนนวิสูตรโยธาภิบาล	๑.๕๙๙	๑๘.๐๐	๑.๕๙๙	-	-	-	-	๓๖๑.๐๐	-	-	
๑๓.	ถนนหลังที่ว่าการ	๐.๒๑๘	๑๘.๐๐	-	๐.๒๑๘	-	-	๖๐.๐๐	-	-	-	
๑๔.	ถนนหน้าที่ว่าการ	๐.๗๕๖	๑๘.๐๐	-	๐.๗๕๖	-	-	๔๕.๐๐	-	-	-	
๑๕.	ถนนหลักเมือง	๐.๔๐๐	๑๖.๐๐	-	๐.๔๐๐	-	-	๗๐.๐๐	-	-	-	

ลำดับ ที่	ชื่อสายทาง	ระยะทาง ทั้งหมด (กม.)	เขตทาง	ประเภทผิวจราจร					ท่อระบายน้ำ		ฟุตบาท		หมายเหตุ
			กว้าง (ม.)	ลาดยาง (กม.)	คสล. (กม.)	ลูกรัง (กม.)	ทาง ล้าลอง (กม.)	ฝั่งซ้าย (ม.)	ฝั่งขวา (ม.)	ฝั่งซ้าย (ม.)	ฝั่งขวา (ม.)		
๓๑.	ถนนพิมพ์สวัสดิ์	๑.๓๖๔	๒๐.๐๐	-	-	-	-	-	-	๔๗๐.๐๐	-	-	
๓๒.	ถนนอนุสรณ์นิตินสาร	๒.๗๖๐	-	-	-	-	-	-	๒๒๐.๐๐	-	-	-	
๓๓.	ถนนจันทร์บุรณะ	๐.๕๖๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๔.	ถนนรวมมิตร	๐.๔๑๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๕.	ถนนประชาสรรค์	๐.๑๔๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๖.	ถนนพิทักษ์ประชา	๐.๓๕๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๗.	ถนนสมุทร	๐.๔๑๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๘.	ถนนข้างโรงพยาบาล	๐.๒๐๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
๓๙.	ถนนอนุเมตติราชสหกิจ	๐.๘๔๖	-	-	-	-	-	-	-	๖๐๐.๐๐	๖๐๐.๐๐	-	
๔๐.	ถนนวิรัช	๐.๔๖๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม		๓๒.๔๙๙	๔๐๑.๐๐	๕.๕๖๑	๕.๕๖๑	๐.๘๗๘	-	-	๖,๕๕๒.๘๐๐	๔,๕๒๒.๕๐๐	๘๕๐.๐๐๐	๕๘๕.๐๐๐	

แผนที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น

- สัญลักษณ์ รายละเอียด**
- ★ ที่ว่าการอำเภอน้ำเย็น
 - สท. เทศบาลตำบลน้ำเย็น
 - P สถานีตำรวจ
 - โรงเรียน
 - B ธนาคาร
 - วัด
 - หลักเขตเทศบาล
 - ลำห้วย, คลอง
 - ▲ ตลาดสดเทศบาล
 - โรงพยาบาล

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๑. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น ซึ่งมีประชากรทั้งหมด ๙,๕๖๙ คน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี และลักษณะทางเศรษฐกิจในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น สามารถจำแนกการประกอบอาชีพได้ดังนี้

ก. การเกษตร

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็นเหมาะแก่การเพาะปลูกเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นผลให้อาชีพของประชากรส่วนประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำนา ทำสวน และทำไร่ ซึ่งมีประชากรประมาณ ๑,๘๐๐ ครัวเรือน ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ข. อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็นส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น โรงน้ำแข็ง โรงสีข้าว และอุตสาหกรรมครัวเรือน เช่น การทอผ้าไหม การทำอิฐประสาน เป็นต้น

ค. การพาณิชย์กรรม / การบริการ

สืบเนื่องจากเทศบาลตำบลน้ำเย็น จัดได้ว่าเป็นศูนย์กลางการค้าของอำเภอเมืองน้ำเย็น ซึ่งจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันธุรกิจพาณิชย์กรรมขนาดเล็กกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทอาหาร เครื่องมือทางการเกษตร และเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ดังนี้

(๑) สถานประกอบการค้าด้านพาณิชย์กรรม

- สถานบริการน้ำมัน ๒๐ แห่ง
- ร้านค้าทั่วไป ๒๔๕ แห่ง
- ตลาดสดเทศบาล ๑ แห่ง

(๒) สถานประกอบการด้านการบริการ

- ธนาคาร ๔ แห่ง
- สถานที่จำหน่ายยา ตาม พ.ร.บ.สาธารณสุข ๔ แห่ง

ง. ด้านการท่องเที่ยว

ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็นยังไม่มี จะมีเฉพาะแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ สวนสุขภาพ สระ ๒๐๐ ปี และในอนาคต บ้านน้ำเย็น ตำบลโฆง เขตเทศบาลจะเป็นเส้นทางขึ้นพรมแดนช่องอานม้า ติดกับประเทศกัมพูชา ซึ่งจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคตยุคอาเซียนต่อไป

เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๑.อาชีพหลักได้แก่

๑. ทำไร่
๒. ทำนา
๓. ทำสวน

๒.อาชีพเสริมได้แก่

๑. ข้าราชการบำนาญ
๒. ขนมอบ

๓. ตึกตามะพร้าว
๔. ผ้าห่มไหมพรม
๕. เห็นนางฟ้า
๖. กลุ่มเพาะเลี้ยงกล้วยไม้
๗. กลุ่มอนุรักษ์ภาพไทย

จากการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนโครงการทั้งหมดที่ได้จากการสำรวจข้อมูล LSEP (ระบุจำนวนโครงการ)
๑	วารีดุดม	๑. ขุดลอกห้วยเพื่อรองรับเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้งให้เพียงพอ
๒	โนนสวรรค์	๑. บ่อบาดาล หอถังสูงศาลากลางบ้าน ๒. ขุดสระรองรับน้ำด้านหลังโรงเรียนน้ำเย็นวิทยา ๓. ลอกคลองห้วยปลวก ๔. ขุดลอกสระห้วยโชน
๔	โนนเจริญ	๑. โครงการจัดทำประปาหมู่บ้าน ๒. สนับสนุนเงินทุนเพื่อการเกษตร ๓. โครงการจัดหาตลาดส่งสินค้าทางการเกษตร
๖	สงวนรัตน์	๑. เจาะบ่อบาดาลหอถังสูง ๒. ขุดลอกคลองห้วยตาเอี่ยม ๓. สนับสนุนพันธุ์ข้าว
๗	ศรีเมือง	๑. สร้างอ่างกักเก็บน้ำลำห้วยบอน ๒. เจาะบ่อบาดาล หอถังสูง
๙	โนนทอง	๓. สร้างฝายกักเก็บน้ำ ๑. ขุดสระในชุมชน ๒. เจาะบาดาลหอถังสูง
๑๐	สีวิเชียร	๑. เจาะบาดาลหอถังสูง
๑๒	ศรีบุญเรือง	๑. เจาะบาดาลหอถังสูง ๒. ขุดลอกห้วยบอน
๑๖	บ้านน้ำเย็น ตำบลโชน	๑. โครงการก่อสร้างฝายน้ำล้นห้วยบอน ๒. โครงการขุดลอกสระหนองคำ ๓. โครงการขุดลอกสระหนองสระ

๗.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็นร้อยละ ๙๙ ของประชากรทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ และที่เหลือร้อยละ ๑ นับถือศาสนาอื่น เช่น ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ความเชื่อและประเพณีที่สำคัญของอำเภอน้ำเย็น คือ งานประเพณีบุญบั้งไฟ ช่วงเดือนพฤษภาคม งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ช่วงเดือนกรกฎาคม และงานประเพณีลอยกระทง ช่วง เดือนพฤศจิกายน และการจัดงานสมโภชศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ระหว่างวันที่ ๑๖-๒๐ มีนาคม ของทุกปี เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

สถานภาพและศักยภาพภูมิปัญญาไทย : อำเภอน้ำเย็น มีศักยภาพระดับสูงมาก ๒ ด้าน เริ่มจากภูมิปัญญาด้านการบริหารจัดการองค์กรชุมชน ที่สำคัญ เช่น กลุ่มออมทรัพย์ที่ดำเนินกิจกรรม การส่งเสริมด้านเกษตรกรรม ด้านอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ภูมิปัญญาที่แสดงถึงผลผลิตด้านเกษตรกรรม โภชนาการอาหารแปรรูป ที่สำคัญ เช่น การทำปุ๋ยหมัก การทำปุ๋ยชีวภาพ เป็นต้น ต่อมาคือ ผลผลิตที่แสดงถึงภูมิปัญญาด้านหัตถกรรม เช่น ผ้าสไบลายขีด หมอนขีด เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางถือได้ว่าเป็นผลผลิตที่ทำรายได้เป็นอย่างดีในชุมชน ส่วนกิจกรรมที่แสดงถึงภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วรรณกรรม เช่น การอบรมคุณธรรม การแสดงพื้นบ้านต่างๆ เป็นต้น จัดว่าอยู่ในศักยภาพระดับค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังมีภูมิปัญญาด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีการอนุรักษ์ป่าชุมชนมีความโดดเด่นอยู่ในระดับกลาง

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สิ่งที่เป็นผลิตภัณฑ์โดดเด่นของภูมิปัญญา คือ หัตถกรรม จักรสานไม้ไผ่เป็นสินค้า เช่น สุ่ม กบดักปลา เครื่องเกษตรกรรม แคร่ เก้าอี้ บ้านน้ำเย็น หมู่ ๖ ตำบลโชนง และสานทอเสื่อ บ้านสงวนรัตน์ หมู่ ๖ ตำบลสีวิเชียร

๘.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น ยังอยู่ในสภาพที่จัดได้ว่าค่อนข้างสมบูรณ์และอยู่ในสภาวะที่สามารถอนุรักษ์ให้อยู่คู่สังคม ห้วยหนอง คลอง บึง ยังอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ตลอดทั้งปี

ด้านการกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีรถบรรทุกขยะ จำนวน ๒ คัน ขนาดบรรจุ ๕ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการจัดซื้อเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๗ และ พ.ศ.๒๕๔๖ รถบรรทุกขยะมูลฝอยแบบอัดท้ายชนิดเปิด - ปิด จำนวน ๒ คัน มีปริมาตรความจุไม่น้อยกว่า ๑๒ ลูกบาศก์เมตร ดำเนินการจัดซื้อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งประมาณขยะเฉลี่ย ๑.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน กำจัดโดยวิธีขุดหลุมฝังกลบและเผาซึ่งเทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้จัดซื้อที่ทิ้งขยะและดำเนินการเช่าที่ในปี ๒๕๔๗

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ภายหลังผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙^๑ “ยุทธศาสตร์ชาติ” จะเป็นกรอบอย่างหนึ่งในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดต่อไป เช่น

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗๕ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

วิสัยทัศน์ :

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็น ธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

กลยุทธ์

(๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคง ทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

^๑ ผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้มาออกมาใช้สิทธิร้อยละ ๕๙.๔ หรือ ๒๙.๗ ล้านคน จากผู้มีสิทธิ์ประมาณ ๕๐ ล้านคน โดยจำนวน ๑๖.๘ ล้านคนหรือร้อยละ ๖๑.๓๕ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๒. การยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๓. ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

กลยุทธ์

๑. สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
๒. พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
๓. มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรม ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
๔. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
๕. พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. จัดระบบ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
๒. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์

๑. การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
๔. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
๖. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
๗. ปรับปรุง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ
คนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
เศรษฐกิจ

ภาพที่ ๑ แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาลตำบลน้ำเย็น จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา จะขยายตัวได้ดีทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงและมีความผันผวน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมรรถนะความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงใน ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็น

ประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวม ลดลง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ และในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลง

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะนี้ เนื่องจากไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเป็นการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลด โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแกว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบท ประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้น

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรม และต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจน ให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ อย่งไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลง

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหาร

จัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตก
อยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(ก) ป่าชายเลนและระบบนิเวศน้ำชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวน
มาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชาย
เลนลดลงจาก ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความ
ต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(ข) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น
ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภค
ภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดย

(ค) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่ม
น้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕.๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำใน
ประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำธรรมชาติ มี

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ย
ต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้น และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์น้อยลง ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้น
โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว
ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการจัดการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมาย
ควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้
โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกาก
อุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทาง
อากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และ
สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs)

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.
๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์
พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการ
ปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำ
เสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน
กระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่ม
มากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่ม
มากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณ
การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมาก
ขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้าง
ความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติ

ทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตุนๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิฉินคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษากฎจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง

ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้ มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องมีการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัว (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัว เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ย ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การ

เป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้น ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เจ็อนไซดิงกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณสุขไปโรคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาชีพ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาชีพ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิต และการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ

เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วง แผนฯ ๑๒ เนื่องจาก

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดม

สมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืช และสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาค ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการ

พัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้าง ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub)

ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาค

ลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กลงแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ไทยแลนด์ ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ ประการ ได้แก่ ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) โดยมีเป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งไทยแลนด์ ๔.๐ คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ กลไกดังกล่าวประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้โอกาสและความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

กลไกขับเคลื่อน ทั้ง ๓ ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมาก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมาและต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ภาพที่ ๒ แสดงกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งตนเองและครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็มและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ โดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีรายละเอียด ดังนี้
วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๓. สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

เป้าประสงค์รวม

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๓. พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๒๓
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๓. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๒. ประเด็นการพัฒนา

๒.๑ บทวิเคราะห์

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. มีพื้นที่ในการปลูกข้าวหอมมะลิมากกว่า ๘ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนมากกว่า ๑ ใน ๓ ของพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิทั่วประเทศ</p> <p>๒. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม และที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมกัน ๑๕๙ แห่ง</p> <p>๓. มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๒ประเทศ คือ สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชาและมีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทางธุรกิจ เช่น ลาว กัมพูชา เวียดนาม</p> <p>๔. มีแหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี แม่น้ำมูล และลุ่มน้ำสาขาจำนวนมากมีเขื่อนขนาดใหญ่ ๒ แห่ง สามารถกักเก็บน้ำสำหรับการผลิตไฟฟ้าและการเกษตร</p> <p>๕. มีภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านศิลปหัตถกรรม วัฒนธรรม และอาหารพื้นเมือง</p> <p>๖. มีสภาพสังคมที่เป็นมิตรและดำรงชีวิตบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๗. มีโรงสีข้าวขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตต่อวันสูง กระจายอยู่เกือบทุกอำเภอ</p> <p>๘. พื้นที่กลุ่มจังหวัดมีโรงงานผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การเกษตรที่ส่งขายและรองรับการนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านได้ ได้แก่ โรงงานอาหารสัตว์ โรงงานเอทานอล โรงงานแป้งมัน</p> <p>๙. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านการค้า การท่องเที่ยว การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการขาดทักษะในการบริหารจัดการ ธุรกิจและค่าจ้างแรงงานที่สูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๒. ขาดการเชื่อมโยงกิจกรรมระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด</p> <p>๓. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มจังหวัดฯ ทำให้สินค้าไม่เป็นที่นิยมของตลาดและสร้างสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๔. การบริหารจัดการน้ำ การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ระบบชลประทานยังไม่เพียงพอครอบคลุมพื้นที่การเกษตร</p> <p>๕. เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อยและมีภาระหนี้สิน</p> <p>๖. การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไม่มีความต่อเนื่องขึ้นอยู่กับ การได้รับการจัดสรรงบประมาณ ดำเนินการในแต่ละปี</p> <p>๗. ผู้ประกอบการรายย่อยยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ</p> <p>๘. ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังขาดแบรนด์รับรองคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ</p> <p>๙. ขาดข้อมูลสารสนเทศด้านการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑๐. ขาดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร</p> <p>๑๑. ขาดการส่งเสริมเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการแปรรูปข้าวหอมมะลิ</p> <p>๑๒. ขาดการพัฒนาตราสินค้าเกษตร ศิลปหัตถกรรมร่วมกัน</p> <p>๑๓. ขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ</p> <p>๑๔. เกษตรกรขาดความสามารถในการจัดการกลุ่ม ขาดอาชีพเสริม และกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน</p> <p>๑๕. เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิที่ได้มาตรฐานไม่เพียงพอต่อพื้นที่เพาะปลูก</p>

โอกาส	อุปสรรค
<p>๑. ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ กลุ่มจังหวัดฯ มีศักยภาพในการรองรับประชาคมอาเซียน ทั้งด้านแรงงาน ด้านการค้าชายแดน และด้านการสาธารณสุข</p> <p>๒. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือพืชผลทางการเกษตรเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. เป็นจุดแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านทั้งลาวได้และกัมพูชา เนื่องจากมีการคมนาคมในการเดินทางที่สะดวกมีทั้งสนามบิน รถไฟ และรถยนต์ โรงแรม ศูนย์การค้าที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก</p> <p>๔. การคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการท่องเที่ยว</p> <p>๕. กระแสนิยมการบริโภคอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๖. มีโอกาสพัฒนาและสร้างระบบโลจิสติกส์ (Logistic) เชื่อมโยงธุรกิจการค้า การเกษตรและการท่องเที่ยว</p> <p>๗. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มจังหวัดได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว</p> <p>๘. กระแสความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพจากข้าวหอมมะลิ(มีผลการวิจัยรองรับและใช้ประโยชน์ในการต่อยอดทางธุรกิจได้</p> <p>๙. ที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่สามารถใช้เดินทางและขนส่งสินค้า โดยเชื่อมต่อไปยังประเทศเวียดนามได้</p> <p>๑๐. ประเทศเพื่อนบ้านยังต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยเป็นหลัก โดยเฉพาะสินค้าเชื้อเพลิงสินค้าวัสดุก่อสร้างสินค้าอุปโภคบริโภค</p> <p>๑๑. นโยบายสร้างความเข้มแข็งให้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และยกระดับความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมในประเทศ</p> <p>๑๒. ประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรธรรมชาติและกำลังแรงงานที่เอื้อต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ</p>	<p>๑. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและบริการของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๒. ขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง</p> <p>๓. ปัญหาความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน</p> <p>๔. ปัญหาราคาสินค้าเกษตรไม่มีเสถียรภาพ</p> <p>๕. ผู้ประกอบการขาดทักษะในการบริหารจัดการธุรกิจและค่าจ้างแรงงานที่สูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๖. ปัญหาภัยธรรมชาติ น้ำท่วม ฝนแล้ง สร้างความเสียหายต่อผลผลิตการเกษตร</p> <p>๗. เกษตรกรต้องพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายนอกทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง</p> <p>๘. กฎระเบียบด้านการค้า การลงทุน และการขนส่งของประเทศเพื่อนบ้านที่ยุ้งยากซับซ้อน</p> <p>๙. มีปัญหาด้านความมั่นคง เช่น การลักลอบเข้าเมือง การลักลอบขนสินค้าหนีภาษีและยาเสพติดตามแนวชายแดน การรुक้าเขตแดนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ</p> <p>๑๐. การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านยังต้องพึ่งพาสินค้าที่ผลิตได้ในแหล่งอื่นเป็นหลัก</p> <p>๑๑. สินค้าเกษตรที่นำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านอาจมีโรคระบาดติดมาด้วย</p> <p>๑๒. การไหลเข้าของสินค้านำเข้าจากประเทศจีนและเวียดนาม สู้ตลาดประเทศเพื่อนบ้าน</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางทางด้าน การแพทย์และสาธารณสุขในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้</p> <p>๒. หน่วยงานภาครัฐในกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็งและบูรณาการทำงานเป็นเครือข่ายให้บริการประชาชน</p> <p>๓. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรด้านแรงงานในกลุ่มจังหวัดจำนวนมาก</p> <p>๔. จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางการศึกษาในเขตอีสานใต้ตอนล่าง</p>	<p>๑. ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และลดการพึ่งพิงภาครัฐ ทั้งนี้เนื่องจากการไม่ตระหนักในคุณค่าของตนเอง ขาดทักษะการใช้ชีวิต และขาดทักษะการประกอบอาชีพ ทำให้ต้องพึ่งพิงการช่วยเหลือจากรัฐ</p> <p>๒. แหล่งการเรียนรู้ระบบการศึกษายังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน</p>
โอกาส	อุปสรรค
<p>๑. นโยบายรัฐในการพัฒนาและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูงรถไฟทางคู่ ระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น</p> <p>๒. นโยบายของรัฐด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐในทุกมิติ</p> <p>๓. มติคณะรัฐมนตรีสั่งยุทธศาสตร์ โครงการขยายพื้นที่และเพิ่มศักยภาพ รพ.สรรพสิทธิประสงค์ เป็นผู้นำด้านบริการสุขภาพของอาเซียน ในเขตชายแดนอีสานใต้ตอนล่าง และเป็น Medical Hub ให้มีความเป็นเลิศทางการแพทย์ เป็นโรงพยาบาลศูนย์ขนาด ๑,๐๙๙ เตียง รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>๔. ยกระดับการศึกษาของประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะชีวิต</p> <p>๕. การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนช่องทางต่างๆ มีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น</p>	<p>๑. ความเสถียรภาพทางการเมือง และความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง</p> <p>๒. งบประมาณสนับสนุนจากรัฐไม่เพียงพอ</p> <p>๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีสมรรถนะทางร่างกายไม่พร้อมเข้ารับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพอิสระ หรือทำงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ</p>

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. ลักษณะที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก และมีความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย ดงามโดดเด่นมีชื่อเสียงระดับประเทศ</p> <p>๓. ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา</p> <p>๔. มกตกทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น</p> <p>๕. มีต้นทุนแหล่งน้ำธรรมชาติ</p> <p>๖. มีพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗. มีทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งดงาม โดดเด่นหลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก</p> <p>๘. ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา</p> <p>๙. มีความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม</p> <p>๑๐. มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและหลากหลาย</p> <p>๑๑. มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๑๒. มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด</p>	<p>๑. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม</p> <p>๒. การส่งเสริมการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังมีน้อย ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงและเข้าใจการอนุรักษ์ผ่านเทคโนโลยีสื่อออนไลน์</p> <p>๓. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจต่อแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. ปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย</p> <p>๕. สิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบจากสารเคมีในภาคการเกษตร</p> <p>๖. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม</p> <p>๗. ความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว</p> <p>๘. การมีส่วนร่วมของประชาชนและจิตสาธารณะ</p> <p>๙. การควบคุมและรักษาระดับมาตรฐานการให้บริการ</p> <p>๑๐. การพึ่งพิงและแรงงานต่างด้าว</p> <p>๑๑. ภาพลักษณ์ของการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติและแผ่นดินไหวสึนามิ</p> <p>๑๒. ปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย</p>
โอกาส	อุปสรรค
<p>๑. ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็ง</p> <p>๒. การเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร องค์กร และความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก/การเพิ่มพื้นที่สีเขียว</p> <p>๓. แนวโน้มกระแสการตื่นตัวเรื่องการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากการที่ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด</p>	<p>๑. ภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๒. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ</p> <p>๓. การลักลอบบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น</p> <p>๔. การเพิ่มปริมาณขยะและไม่มีการจัดการขยะที่ถูกวิธี</p> <p>๕. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย</p> <p>๖. การปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ</p> <p>๗. ภัยแล้งและอุทกภัย</p> <p>๘. ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก</p> <p>๙. การก่อการร้ายสากลความขัดแย้งระหว่างประเทศ และโรคระบาด</p>

<p>๔. กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟมคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๕. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖. ชื่อเสียงระดับโลกด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๗. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและผู้สูงอายุ</p> <p>๘. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาระดับนานาชาติ (การท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐาน สินค้าและบริการ สาธารณสุข การศึกษา)</p> <p>๙. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการประมงรัฐให้การ สนับสนุน</p> <p>๑๐. กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๑๑. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยววัฒนธรรมจะช่วยเสริมสร้างตลาดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่</p>	<p>๑๐. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้ำสมัย</p> <p>๑๑. ความลึกลับในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง</p> <p>๑๒. อุบัติภัยจากแผ่นดินไหวสึนามิ</p>
--	---

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๒ ได้แก่ สปป.ลาว และกัมพูชา ประเทศและสามารถเชื่อมโยงไปประเทศใกล้เคียงได้</p> <p>๒. การคมนาคมมีความเชื่อมโยงกันในกลุ่มจังหวัด มีความสะดวกสบายมากขึ้น</p> <p>๓. การบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ทั้งในด้าน ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร</p>	<p>๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายทำให้เกิดความแห้งแล้ง และน้ำท่วมในฤดูฝน</p> <p>๒. กลุ่มจังหวัดมีพื้นที่ติดต่อกับชายแดน สปป.ลาว และกัมพูชา ทั้งทางน้ำ และทางบกยาวตลอดตามแนวชายแดน</p> <p>๓. บุคลากรเจ้าหน้าที่ ไม่เพียงพอ</p>
โอกาส	อุปสรรค
<p>๑. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง</p> <p>๒. โครงสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก รวดเร็วส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น</p>	<p>๑. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นตามแผน</p> <p>๒. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ</p> <p>๓. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง</p> <p>๔. ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายข้ามชาติ</p>

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๒.๒.๑ **วิสัยทัศน์** : อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า

การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

๒.๒.๒ เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

๒.๓ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

(๑) วัตถุประสงค์

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

แผนงาน

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
๒. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
๓. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

๑. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
๓. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ
๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
๕. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

- พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
- การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
- การจัดการขยะในพื้นที่
- การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

- สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
- สังคมปลอดภัยเสพติด
- แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณ
และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๒. แปรรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
ในระดับอุตสาหกรรม

๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งใน
และต่างประเทศ

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

๖. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกัน
ระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่
และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย

๘. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้
มาตรฐาน

๙. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม

๑๐. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

(๓.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาค
ทางสังคม

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี
๓. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
๔. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

(๓.๓) ประเด็นการพัฒนานโยบายที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ป่าปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
๔. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

(๓.๔) ประเด็นการพัฒนานโยบายที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
๒. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
๓. บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ”

วัตถุประสงค์(พันธกิจ)

- ๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกและระบบบริการภาครัฐและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- ๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร(Big Data) และดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- ๓) เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรและนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ

๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่กลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศ

๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

เป้าหมาย

๑) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านใน ปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี

๔) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด

๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

1. วัตถุประสงค์

- 1) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขป็นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน

2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก

- 3) การส่งเสริมระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖) ส่งเสริมการใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

๑. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๒) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรกรม สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้

๓) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรด้วยเกษตรปลอดภัยและเกษตรมูลค่าสูง โดยใช้งานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม เศรษฐกิจชีวภาพ ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy) มาใช้ประโยชน์

๔) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

๒. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมยั่งยืน ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด สร้างความมั่นคงทางอาหารตามแนวทาง BCG Economy

๒) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Economy

๓) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร

๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด

๕) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการทำเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

๑. วัตถุประสงค์

๑) ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค

๒) เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน + ๓

๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ให้มีศักยภาพด้านการผลิต และขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน

๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

๑. วัตถุประสงค์

เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

๒. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล

๒. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้ความสมดุลและยั่งยืน

๓. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๔. การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

๑. วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน

๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

๒. แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพสู่สากล

๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม

๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของเพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

๑.๓.๔ แผนพัฒนาอำเภอน้ำยืน

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็งน่าอยู่ เมืองผลไม้และเกษตรผสมผสานมูลค่าสูง
ประตูการค้า การลงทุนท่องเที่ยวหลายมิติมาตรฐานสู่สากล”

ชุมชนเข้มแข็ง

เป็นเมืองที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระบบการคมนาคมที่มาตรฐานเชื่อมโยงกับเส้นทางสายหักและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่ ประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและอยู่ดีกินดีมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระบบสาธารณสุขปโภคที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

เมืองผลไม้และเกษตรผสมผสานมูลค่าสูง

ส่งเสริมเกษตรกรปลูกผลไม้มูลค่าสูงและมีคุณภาพ พืชผลทางการเกษตรปลอดภัยโดยใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรกรรมยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนำนวัตกรรม

ประตูการค้า การลงทุน

ส่งเสริมการค้าชายแดน และการลงทุนในพื้นที่ทั้งภาคการเกษตรและธุรกิจการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่

ท่องเที่ยวหลายมิติมาตรฐานสากล

ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปียกระดับการให้บริการที่มีมาตรฐาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (กลยุทธ์)

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัย และระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภค และบริการภาครัฐที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายได้อย่างยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาได้ทุกกลุ่มวัย
- ๔) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- ๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖) การสร้างความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตผลไม้และสินค้าการเกษตรคุณภาพสากล

- ๑) การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๒) การส่งเสริมเกษตรกรมีความรู้ด้านเกษตรสามารถเพิ่มมูลค่าสูง
- ๓) ส่งเสริมการปลูกผลไม้ พืช และผักที่มีมูลค่าสูง
- ๔) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ และแปรรูป
- ๕) การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๓ การส่งเสริมการค้า การลงทุน และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

- ๑) พัฒนาและยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล
- ๒) พัฒนาและยกระดับด้านการค้าชายแดน
- ๓) พัฒนาระบบของส่งโลจิสติกส์เพื่อรองรับการค้าและการลงทุน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้า

๕) สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายมาตรฐานสากล

๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายมีคุณภาพสากล

๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและท่องเที่ยวเชิงเกษตร

๔) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

๕) การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน

๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพแก่ประชาชน

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย

๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน

๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน

๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่

๓. โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ

๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหารการตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบและการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมุ่งสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
๒. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
๔. ขยายเขตการบริหารไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาของชุมชน
๕. พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

๑. บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
๒. เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
๔. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
๕. ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

**ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา**

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
๒. พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
๔. สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๖. ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แนวทางการพัฒนา**

๑. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๓. ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ
๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา**

๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
๓. จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

**ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา**

๑. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. พัฒนาเครื่องมือเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิสัยทัศน์ (Vission)

“น้ำเย็น เมืองน่าอยู่ อนุรักษ์วัฒนธรรม นำการศึกษา ประชาชนมีส่วนร่วม ”

พันธกิจ (Missinon)

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล
๒. พัฒนาระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการให้ทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่ดี
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๕. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๖. บริหารจัดการและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมการศึกษา การกีฬา และนันทนาการ
๘. ทำนุบำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์โดยรวม

๑. พัฒนาการดำเนินงานของเทศบาลให้มีศักยภาพ
๒. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย
๓. จัดให้มีระบบน้ำประปา ไฟฟ้าส่องสว่าง ตามถนนตรอกซอยทุกเส้นทาง
๔. ให้ประชาชนมีอาชีพ มีที่ทำกิน มีที่ค้าขาย มีรายได้และมีความเป็นอยู่ที่ดี
๕. ปรับปรุงสวนสาธารณะให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย
๖. อนุรักษ์และรักษาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาให้คงอยู่ตลอดไป
๗. พัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา บุคลากร และสถานศึกษา
๘. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ชุมชนสะอาดปราศจากขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล น้ำเน่าเสีย และมลพิษ
๙. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาล

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลน้ำเย็น โดยการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดจุดแข็ง(Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส(Opportunity) และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม(Threat) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดกลยุทธ์การทำงาน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จากการวิเคราะห์ SWOT ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (STRATEGY)

๑. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเทศบาล พัฒนาการปรับปรุงสถานที่ให้บริการประชาชนให้สะดวกรวดเร็ว ผู้รับบริการได้รับบริการที่เสมอภาคและเป็นธรรมนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาลและมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้

แผนงานบริหารงานทั่วไป

กลยุทธ์

- ๑ แนวทาง การส่งเสริมการสนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
- ๒ แนวทาง การพัฒนาทักษะ และเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ
- ๓ แนวทาง การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพการให้บริการ
- ๔ แนวทาง การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ปัญหาทุกอย่างได้รับการแก้ไข
๒. การจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใส

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ การบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รวมทั้ง สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น การประปา และไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นต้น ในหน้าที่ที่เทศบาลจะต้องทำ ประกอบกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลได้แถลงต่อสภาเทศบาล เทศบาลตำบลน้ำเย็นจึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา/แผนงานเคหะและชุมชน

กลยุทธ์

- ๑ แนวทาง การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้าง
- ๒ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงระบบการวางผังเมือง
- ๓ แนวทาง การพัฒนาระบบไฟฟ้า แสงสว่าง และระบบเสียงตามสายให้ทั่วถึงทุกชุมชน
- ๔ แนวทาง การพัฒนาปรับปรุงระบบน้ำ สำหรับการอุปโภค บริโภค
- ๕ แนวทาง การพัฒนาระบบการจัดการจราจร

ตัวชี้วัด

๑. มีถนนที่ได้มาตรฐาน มีทางเท้าให้ประชาชนเดินเท้า
๒. มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว
๓. ถนนทางเท้าและระบบระบายน้ำยังคงสภาพและใช้การได้ตลอดไป

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้ประชาชนมีระบบป้องกันและรักษาโรคที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในกลุ่มเยาวชนไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน/แผนงานงบกลาง

กลยุทธ์

๑. แนวทาง การส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน
๒. แนวทาง การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและให้ความรู้ด้านการควบคุมป้องกันโรค
๓. แนวทาง การแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข

ตัวชี้วัด

๑. ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับการส่งเสริม
๒. มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ
๓. เยาวชน ประชาชน มาเล่นกีฬาทางไกลยาเสพติดลดอบายมุขเพื่อพัฒนาตนเองและชุมชน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน การท่องเที่ยวและการสร้างอาชีพสร้างรายได้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้เกิดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน และการที่จะสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสร้างเมืองให้น่าอยู่จะต้องสร้างชุมชนและสังคมให้มีเศรษฐกิจโดยยึดหลักตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบกับผู้บริหารเทศบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลได้กำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจเป็นนโยบายสำคัญในการพัฒนาเทศบาล จึงกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ในแผนการพัฒนาเทศบาล

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

๑. แนวทาง การและพัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
๒. แนวทาง การส่งเสริม การค้าการลงทุน เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีอาชีพ มีงานทำและมีรายได้
๒. จำนวนกลุ่มอาชีพเกิดขึ้น
๓. จำนวนประชาชนที่มีความรู้ในวิชาชีพและรู้จักการทำมาหากิน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานพัฒนาการบริหารจัดการด้านการศึกษาตลอดจนผลักดันให้เกิดโรงเรียนเพื่อรองรับนักเรียนระดับประถมศึกษาส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬา กิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก และเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ส่งเสริม อนุรักษ์ ประเพณี ท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

แผนงานการศึกษา/การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

- ๑ แนวทาง การบริหารจัดการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- ๒ แนวทาง การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ
- ๓ แนวทาง การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดศาสนา วัฒนธรรมประเพณี
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา
๒. มีอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี และเป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประกอบกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลได้แถลงไว้ต่อสภาเทศบาล จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล

แผนงานสาธารณสุข/แผนงานเคหะและชุมชน

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

- ๑ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่
- ๒ แนวทาง การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงระบบการกำจัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด

๑. มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล
๒. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นายกเทศบาลตำบลน้ำยืน ได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น ในคราวแถลงนโยบาย ต่อสภาเทศบาลตำบลน้ำยืน วันอังคารที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดนโยบายการพัฒนาไว้ ดังนี้

๑.๒ การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มของท้องถิ่น

เทศบาลตำบลน้ำยืน ได้ดำเนินการกำหนดนโยบาย(Policy)และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำยืน ๖ ยุทธศาสตร์ ๓๐ แนวทางการพัฒนา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลตำบลน้ำยืนได้พัฒนาตามนโยบายริเริ่มของผู้บริหารด้านโครงสร้างพื้นฐานดังนี้

- ๑.๑ การสร้าง การขุดลอก การบำรุงรักษาแหล่งน้ำ ชลประทาน
- ๑.๒ แก้ไขปัญหาประปาอุบโภาค บริโภาค
- ๑.๓ การสร้างและบำรุงรักษาทางบก

- ๑.๔ ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมทั่วถึง
- ๑.๕ ติดตั้งโคมไฟสาธารณะข้างถนน บริเวณมุมมืดให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑ สนับสนุนส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
- ๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน
- ๒.๓ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน

๓. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

ปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น

๔. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม สาธารณสุขและการกีฬา

- ๔.๑ ขยายศักยภาพในแผนงานโครงการของเทศบาลตำบลน้ำเย็น
- ๔.๒ การส่งเสริมจารีตประเพณีวัฒนธรรม
- ๔.๓ สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในป้องกันปราบปรามและบำบัดยาเสพติด
- ๔.๔ ส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม ศิลปวัตถุและโบราณสถาน
- ๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอบรม
- ๔.๖ สนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนที่ยากจนและด้อยโอกาส
- ๔.๗ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษา
- ๔.๘ สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ
- ๔.๙ สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.๑๐ สนับสนุนด้านกิจการด้าน อปพร. และหน่วยกู้ชีพ

๕. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ สนับสนุนรณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและมีจิตสำนึกรักและหวงแหน
- ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม

๖. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

- ๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

ประมุข

- ๖.๒ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ทุกแห่ง
- ๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ
- ๖.๔ ปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือวิธีการทำงานและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ
- ๖.๕ สร้างระบบงานบริหารงานบุคคลโดยสร้างวัฒนธรรมของการทำงานเป็นหมู่คณะการทำงาน
- ๖.๖ เน้นการบริหารราชการแบบเปิด โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๗ สร้างแรงจูงใจและเพิ่มขวัญกำลังใจให้ข้าราชการ
- ๖.๘ มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาและฝึกอบรมให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาและข้าราชการ
- ๖.๙ บริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยเฉพาะการรักษาวินัยทางการคลังโดยยึด

หลักธรรมาภิบาล

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

มีเทศบาลตำบลน้ำเย็น จุดเด่นคือมีทรัพยากรธรรมชาติได้แก่แหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์มีความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะแก่การปลูกพืชทุกชนิด เป็นพื้นที่แหล่งน้ำ ห้วย หนอง ผาย กักเก็บน้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำสงไหลผ่าน มีความเพียงพอต่อความต้องการบริโภค อุปโภคของประชาชน มีทรัพยากรสัตว์น้ำที่หลากหลายชนิด ประชาชนสามารถจับบริโภคและจำหน่ายมีรายได้ พืชเศรษฐกิจของตำบล ได้แก่ ยางพารา มันสำปะรัง ปาล์ม ไม้ยูคาลิปตัส และข้าว ที่เป็นรายได้หลักของประชาชน มีโรงงานรับซื้อและแปรรูปพืชผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ นอกจากนี้ภายในพื้นที่ตำบลสีวิเชียร ด้านกายภาพมีการคมนาคมที่สะดวกเป็นพื้นที่ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งและพื้นที่จังหวัดอื่นได้อย่างสะดวก ทำให้เกิดโอกาสในการส่งเสริมการค้าชุมชนและพัฒนาเป็นประตูสู่แหล่งท่องเที่ยวเปิดรับประชาคมอาเซียนที่จะมาถึง มีวัดในทุกหมู่บ้านเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษา

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็นที่มีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากจะเหมาะแก่การทำเกษตร ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนแล้ว ทุกหมู่บ้านยังมีวัดสำหรับเป็นที่ทำกิจกรรมทางศาสนาและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน และมีโรงเรียนครบทุกหมู่บ้านทั้งระดับประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษา จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น คือ

๑.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเทศบาล พัฒนาการปรับปรุงสถานที่ให้บริการประชาชนให้สะดวก รวดเร็วผู้รับบริการได้รับบริการที่เสมอภาคและเป็นธรรมตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ปัญหาทุกอย่างได้รับการแก้ไข

การจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใส

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การส่งเสริมการสนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การพัฒนาทักษะ และเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๓. การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพการให้บริการ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๔. การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด กองคลัง กองสาธารณสุข กองการศึกษา กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

มีถนนที่ได้มาตรฐาน มีทางเท้าให้ประชาชนเดินเท้า

มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ดี

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับการส่งเสริม

มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ

เยาวชน ประชาชน มาเล่นกีฬาทางไกลยาเสพติดลดอบายมุขเพื่อพัฒนาตนเองและชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน	จำนวนโครงการ
๒. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและให้ความรู้ด้านการควบคุมป้องกันโรค	จำนวนโครงการ
๓. การแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข	จำนวนโครงการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด กองสาธารณสุขและกองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

พันธกิจ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาประชาชนมีกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

พัฒนาด้านสังคม อนุรักษ์และส่งเสริมศาสนาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและแก้ไขปัญหาเสพติดได้ทั่วถึงมีมาตรฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายมาตรฐานสากล

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พันธกิจ

ส่งเสริมการศึกษา การกีฬา และนันทนาการ

ทำนุบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ความเข้มแข็งของชุมชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา

มีอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การบริหารจัดการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและกีฬากรรรม นันทนาการ	จำนวนโครงการที่เพิ่มขึ้น
๓. การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	จำนวนโครงการที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการ

ภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย

มาตรฐานสากล

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

พันธกิจ

บริหารจัดการและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว อนุรักษ์และป้องกันสิ่งปฏิกูลและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล

มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนา ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การพัฒนา ปรับปรุงระบบการกำจัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองสาธารณสุขและกองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๓ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันด้วยเทคนิค SWOT

การวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิค SWOT เป็นการประเมินโดยการวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะของข้อจำกัดที่เป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่อาจจะมีผลต่อการกำหนดแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราเองว่า “ปัจจุบันสภาพการณ์การพัฒนาท้องถิ่นกำลังดำเนินอยู่ จุดใด” เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการพัฒนาในอนาคต

ผลการศึกษารวบรวมข้อมูลของสำนักงานเทศบาลตำบลน้ำเย็นทำให้สามารถกำหนดแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่ประสิทธิผลและตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แต่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และการสร้างโอกาสในการพัฒนาองค์กร การจัดทำแผนพัฒนาจึงได้นำเอาเทคนิค SWOT มาช่วยในการวิเคราะห์สภาพการของท้องถิ่นซึ่งสามารถแยกออกได้ ๒ ปัจจัย ดังนี้

๑. ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถนำมาพิจารณาในการวางแผนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งองค์กรสามารถควบคุมได้ ด้านการบริหาร การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจการกำกับดูแลบุคลากร งบประมาณ ฐานข้อมูล ทรัพยากรและเครื่องมือในการดำเนินงานให้บรรลุตามตามและเป้าหมายองค์กรที่วางเอาไว้

๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

การวิเคราะห์ถึงศักยภาพของสำนักงานในการประสานงาน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและสามารถเข้าถึงปัญหาและกลุ่มเป้าหมาย แก้ไขปัญหาได้ทันที่และตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของประชาชน

- (๑) จำนวนอัตรากำลังที่มีประสิทธิภาพในการร่วมประสานแผนการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาให้บรรลุเป้าประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร
- (๒) การจัดการ และการบริหารที่มีคุณภาพของคณะผู้บริหาร
- (๓) การประชาคมที่มีคุณภาพ

๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

การวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนา การบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในการผลักดันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น

- (๑) อุปกรณ์และเครื่องมือขาดประสิทธิภาพในการใช้สอยผลักดันแผนพัฒนาให้เกิดผลสำเร็จ
- (๒) ประชาชนในท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาแทบทุกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม บางครั้งจนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เพราะเป็นปัจจัยที่อยู่ นอกเหนือจากการควบคุมขององค์กร ซึ่งได้แก่ปัญหาดังต่อไปนี้

(๑) การเมือง การเปลี่ยนแปลงคณะผู้นำ ทางด้านการเมือง ทั้งการเมืองระดับประเทศ และการเมืองท้องถิ่น เพราะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหารกลุ่มผู้ปกครองดังกล่าว มักจะทำให้นโยบายของการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจมีผลทำให้การพัฒนาตามแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลกระทบเช่นเดียวกัน

(๒) ความขัดแย้งของกลุ่มเป้าหมาย คือกลุ่มประชาชนในท้องถิ่นที่เรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่กลุ่มเรียกร้อง ซึ่งเป็นเหตุให้การพัฒนาได้รับผลกระทบและหยุดชะงัก

(๓) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ จากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมากยิ่งขึ้นระหว่างผู้มีฐานะทางการเงินที่ดีและกลุ่มผู้ที่ยากจนและในขณะเดียวกันผู้ด้อยโอกาสในสังคมขาดการเอาใจใส่ซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาองค์กรและประเทศเช่นกัน

๒.๑ การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity)

การวิเคราะห์ช่วงจังหวะ และโอกาสที่นำมาสนับสนุนให้การพัฒนาเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรและประชาชนในท้องถิ่น อาทิ เช่น

(๑) การสร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่น หรือการฝึกอบรมให้ประชาชนทราบถึงหลักเกณฑ์และแนวทางเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างถูกต้องและเหมาะสม

(๒) การสร้างจิตสำนึกในการหวงแหนท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่

๒.๒ การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค (Threat)

ปัญหาและอุปสรรคที่พบเห็นจากการพัฒนาที่ผ่านมาพอสามารถสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

- (๒) ความล่าช้าในการพิจารณาอนุมัติการสนับสนุนจากส่วนกลางและขั้นตอนของการปฏิบัติ
- (๓) ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยและประสิทธิภาพในการใช้งานต่ำ

การวิเคราะห์และศึกษาปัญหาที่จะทำให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาไม่สามารถดำเนินงานได้ตามแผนที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวางแผนรองรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างการดำเนินการตามแผน เพื่อลดอัตราความเสี่ยงและความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่องค์กร และให้เกิดผลเสียน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพราะหากเกิดปัญหาน้อยเท่าใดก็เท่ากับว่าองค์กรประสบความสำเร็จมากเท่านั้น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นและนโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

ผู้บริหารเทศบาลตำบลน้ำเย็นที่ได้รับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ และคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้เห็นชอบให้มีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยท่านนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น นายวัลลภ ผิวหอม ได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลตำบลน้ำเย็น เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมของเมือง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และ เป็นการวางรากฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิตเพื่อเอื้ออำนวยต่อความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงมีนโยบายการฟื้นฟูสภาพและการป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนให้เข้มแข็งโดยยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยจะส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับ โดยส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๔. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน การเรียนรู้และฝึกอบรม เพื่อให้มีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้ โดยยึดหลัก “การศึกษาสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน” ดังนี้

๕. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

พัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การบริการ การเงิน การคลัง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นของเทศบาล ตลอด จนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเกิดความพึงพอใจโดยยึดหลักบริหารจัดการสู่ธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก

๖. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

อำเภอน้ำยีน มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกด้านศิลปวัฒนธรรม พื้นที่เทศบาลตำบลน้ำยีนเป็นศูนย์กลางที่มีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รอบด้าน

๓.๒ ผลการวิเคราะห์ (SWOT) เทศบาลตำบลน้ำยีน

๑) ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) ภายนอกและภายในองค์กร

ปัจจัยภายนอก

๑. ผู้บริหารที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นและให้ความสนใจกับการวางแผนเชิงรุก

๒. ผู้บริหารมีเครือข่ายความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของ เทศบาลตำบลน้ำยีน

๓. บริเวณพื้นที่รอบเขตเทศบาลเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้ที่มีชื่อเสียง

๔. มีแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบๆ เขตเทศบาลเป็นจำนวนมาก

๕. มีตลาดผ่อนปรนช่องอานม้าซึ่งอยู่ใกล้เคียงเขตเทศบาล

๖. มีการรักษา ฟื้นฟู ภายทอดและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม

๗. มีแหล่งศึกษาและการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ

๘. มีเครือข่ายด้านดูแลสุขภาพครอบคลุม

๙. มีตลาดสด ตลาดนัด เป็นแหล่งเศรษฐกิจซึ่งเป็นศูนย์รวมของอำเภอ

ปัจจัยภายใน

๑. บุคลากรมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลน้ำยีน

๒. บุคลากรมีความพร้อมที่จะรับความเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพการทำงานอย่างเป็นพลวัตร

๓. บุคลากรมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

๔. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๕. มีผู้บริหารและบุคลากรที่มีศักยภาพในการหาแหล่งงบประมาณมาสนับสนุนกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลน้ำยีน

๒) จุดอ่อนขององค์กร (Weaknesses)

๑. ขาดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่จะพัฒนาให้องค์กรและท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า

๒. โครงสร้างการทำงาน การมอบหมายงานและการกำหนดภาระงานของบุคลากรไม่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานเกิดความสับสนและขาดประสิทธิภาพ

๓. ความไม่ชัดเจนของการกำหนดภาระงานมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติราชการทำให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการไม่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เหมาะสมเป็นธรรม

๔. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เช่น การให้ความรู้ในการแปรรูปสินค้า การจัดการผลิตภัณฑ์ ความรู้ในการพัฒนาอาชีพต่าง ๆ สู่มาตรฐานสากล

๕. ไม่มีระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในเทศบาลตำบลน้ำยีน

๖. ขาดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๗. การบริหารจัดการขยะยังทำได้ไม่ครบกระบวนการ
๘. บุคลากรขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลตามหลักการและแนวคิดการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น
๙. วัสดุ อุปกรณ์และบุคลากร ด้านบริหารจัดการขยะไม่เพียงพอ
๑๐. การไม่ได้รับความร่วมมือในการบริหารจัดการขยะชุมชน

๓) โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

๑. พระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ให้อำนาจและบทบาทเทศบาลตำบลน้ำเย็น ในการพัฒนาท้องถิ่นครอบคลุมหลายด้าน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี มีการส่งเสริมยุทธศาสตร์การค้าชายแดน การท่องเที่ยว การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. มีสินค้าทางการเกษตรที่สามารถสร้างรายได้และอาชีพแก่ประชาชน
๔. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
๕. มีสถาบันการศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการระดมสรรพกำลัง ในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และพัฒนาให้ประชาชนเกิดรายได้
๗. มีศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบกที่สะดวกและพร้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น
๘. การพัฒนาการบริหารไปสู่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทำให้เทศบาลตำบลน้ำเย็น “ต้องปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบต่อสังคม” เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์สุขของประชาชน
๙. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เปิดโอกาสให้ประชาชน “ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการทำให้เทศบาลตำบลน้ำเย็น “ต้องมีความพร้อมต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่สาธารณะ”
๑๐. รัฐบาลมีนโยบายและให้การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้เข้มแข็ง
๑๑. นโยบายการปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการ เรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรมและค่านิยมของระบบราชการ

๔) อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threat)

๑. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างเทศบาลตำบลน้ำเย็น จังหวัด และท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรบูรณาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
๒. โครงสร้างพื้นฐานในด้านถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ที่มีอยู่ยังไม่สามารถใช้งานได้ อย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ
๓. ขาดการวางแผนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
๔. เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ได้มาตรฐานทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติดและอาชญากรรมตามมา
๕. การให้บริการด้านสาธารณสุข เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

- ๖. ขาดการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจและสุขภาพอนามัย ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๗. ประชาชนขาดการพัฒนาด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การเกษตรและการท่องเที่ยว
- ๘. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๙. ประชาชนและภาคเอกชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ (Vision) และพันธกิจ (Mission) การพัฒนาท้องถิ่น

ในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งต้องมีการกำหนดนโยบายและการวางยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมตอบสนองความต้องการของประชาชน การเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งดำเนินนโยบายตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การกำหนดยุทธศาสตร์ที่ดีจะทำให้สามารถแสดงให้เห็นทิศทางการทำงานว่าต้องการมุ่งเน้นไปสู่จุดหมายปลายทางใด วิธีการใด ถึงจะประสบผลสำเร็จได้

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
<p>๑. การบริหารจัดการตาม หลักธรรมาภิบาล</p> <p>๑.๑ การส่งเสริมการสนับสนุนงาน นโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์ สุขของประชาชน</p>	<p>๑. สนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาล</p> <p>๒. ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน</p>	<p>บุคลากรเทศบาล และประชาชนมีส่วนร่วมใน การพัฒนา</p>	<p>๑.นโยบายเกิดผลสัมฤทธิ์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข</p> <p>๒.การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด</p>
<p>๑.๒ การพัฒนาทักษะ และเพิ่ม ศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ</p>	<p>๑.ปัญหาบุคลากรของเทศบาล ไม่มีการพัฒนา ด้านการการฝึกอบรมทุกคน</p> <p>๒.ปัญหาผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาล และพนักงานเทศบาลมีความรู้ มีทักษะ วิสัยทัศน์ในการทำงาน</p>	<p>บุคลากรเทศบาล และผู้บริหาร สมาชิก สภาเทศบาล</p>	<p>๑.การบริหารงาน และการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารงานสมาชิกสภาเทศบาลและพนักงานเทศบาลได้รับการ พัฒนา</p>
<p>๑.๓ การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพ การให้บริการ</p>	<p>๑.มีอาคารสำนักงานสำหรับบริการประชาชน</p> <p>๒.มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้บริการประชาชนมี</p> <p>๓.ระบบอินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชน</p> <p>๔.เทศบาลมีข้อมูล ปัญหา และความต้องการ ของประชาชน</p>	<p>บุคลากรเทศบาล</p>	<p>๑ ประชาชนได้รับการที่สะดวกรวดเร็ว</p> <p>๒ ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องในปัจจุบัน</p> <p>๓ ประชาชนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๔ ปัญหาและความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไข</p>

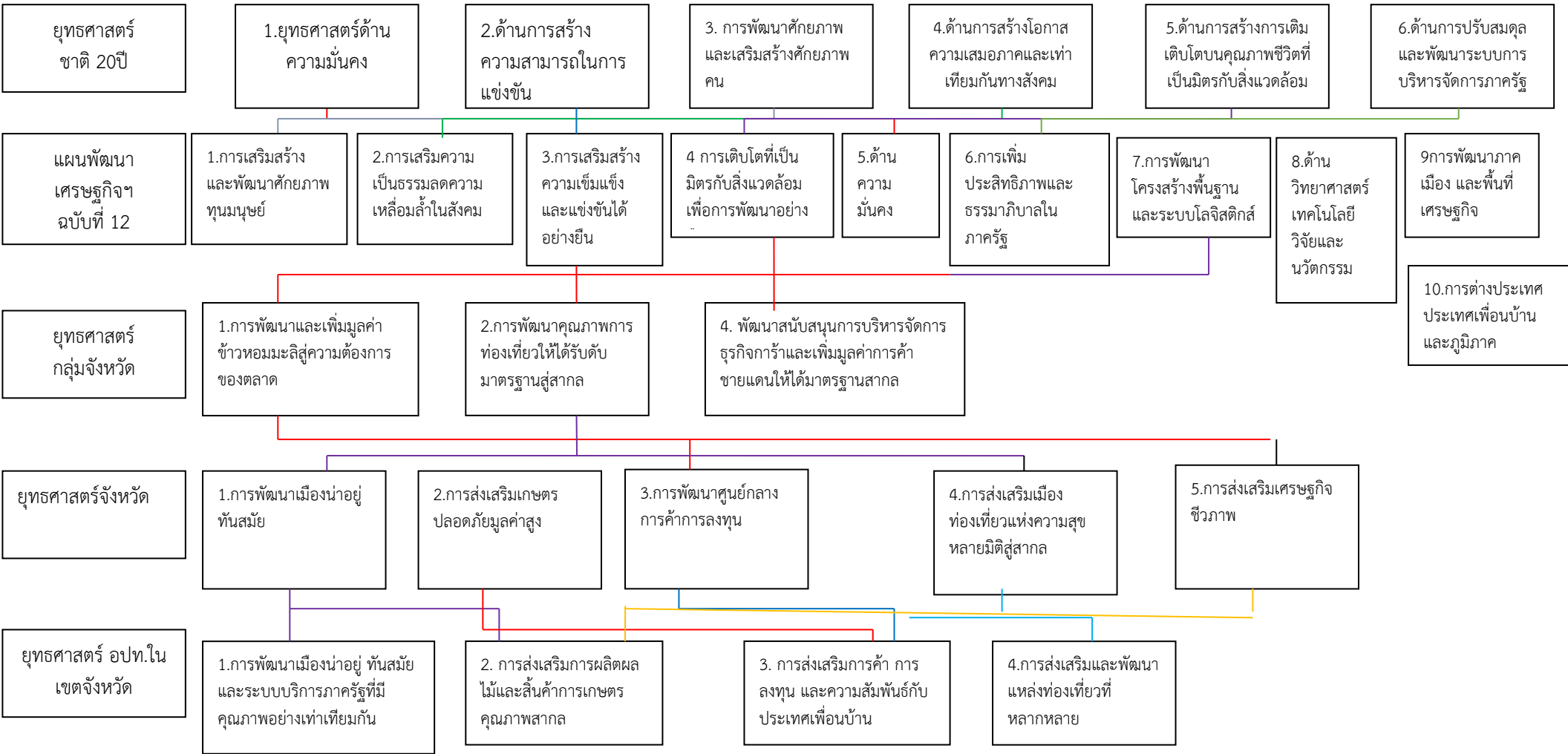
ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๑.๔. การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ	๑.มีแผนพัฒนาเทศบาลที่มาจากปัญหา และ ความต้องการของประชาชน ๒.การแก้ไขปัญหาสอดคล้อง และตอบสนอง ความต้องการของประชาชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล ๒.การบริหารงานมีความโปร่งใส
๒.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒.๑.ด้านการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ปัญหาน้ำท่วมเกิดจากท่อระบายน้ำไม่เพียงพอ ๒.ปัญหาถนนคอนกรีตและลาดยางชำรุด	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนได้รับความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง ๒.มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว ๓.ถนนทางเท้าและระบบระบายน้ำไม่อุดตัน คลองน้ำไม่ตื้นเขิน ทำให้การระบายน้ำมีความสะดวกรวดเร็ว
๒.๒ การพัฒนา ปรับปรุงระบบ การวางผังเมือง	๑.เพื่อเป็นการพัฒนาเมืองและบริเวณ เกี่ยวข้องในด้านการใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน การคมนาคมและขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะและสิ่งแวดล้อม	ทุกหมู่บ้าน	๑.เกิดการ พัฒนา ปรับปรุง พื้นฟูเมือง ให้มีความเป็นระเบียบ ความ สวยงาม
๒.๓ การพัฒนาระบบไฟฟ้า แสงสว่าง และระบบเสียงตามสาย ให้ทั่วถึงทุกชุมชน	๑.ไม่มีการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ และติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างตามถนนตรอกและซอย ๒.ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินให้มีหอกระจายข่าวหรือระบบเสียง ตามสายเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ประชาชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.มีไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนตรอกซอย ทุกสายในเขตเทศบาล ๒.มีหอกระจายข่าวและระบบเสียงตามสายในชุมชนเทศบาล

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๒.๔ การพัฒนาปรับปรุงระบบน้ำ สำหรับการอุปโภค บริโภค	๑.ปัญหาน้ำไม่สะอาดหรือการประปาบริการทั่วถึง ๒.ไม่มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและใช้ เพื่อการเกษตรตลอดปี	ทุกหมู่บ้าน	๑ มีน้ำสะอาดหรือระบบประปาบริการประชาชน ๒ มีถังน้ำ บ่อน้ำ และอ่างเก็บน้ำ ที่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดปี ๓ มีฝายน้ำล้นที่สามารถมีระบบกักเก็บน้ำและระบายน้ำที่เพียงพอต่อ ความต้องการของประชาชน
๒.๕ การพัฒนาระบบการ จัดการจราจร	๑.ไม่มีการพัฒนาจัดระบบจราจร ๒.ไม่มีมีสัญญาณไฟโดยเฉพาะบริเวณทางแยก ทางร่วมจราจรบอกกฎจราจรตามกฎหมาย ๓.ไม่มีป้ายจราจรบอกกฎจราจรตามกฎหมาย	ทุกหมู่บ้าน	๑ การจราจรคล่องตัวไม่ติดขัด (รถติด) ๒ ผู้ใช้รถใช้ถนนมีความปลอดภัย ๓ การจราจรมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ๔ ลดอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนน
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ๓.๑ การส่งเสริมและพัฒนา สวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน	๑.ปัญหาการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ เอดส์ได้รับสวัสดิการ ๒.ปัญหาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ทุกหมู่บ้าน	๑ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยโรคเอดส์ได้รับสวัสดิการจากท้องถิ่น ๒ ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง ห่างไกลโรคร้าย ลดการบาดเจ็บหรือสูญ ชีวิตได้รับการช่วยเหลือด้านบรรเทาเหตุทันที่
๓.๒ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และให้ความรู้ด้านการควบคุม ป้องกันโรค	๑. ปัญหาการสร้างสุขภาพที่ดีควบคุมปัจจัยเสี่ยง ๒. ปัญหาการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	๑. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๒. ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคร้ายไข้เจ็บ
๓.๓ การแก้ไขปัญหายาเสพติด และอบายมุข	๑. ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชนไม่ให้เข้าไป เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข ๒.ปัญหาส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้ กับเยาวชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.เยาวชน ประชาชนหันมาเล่นกีฬา ห่างไกลยาเสพติด ลดอบายมุขให้ พัฒนาตนเองและชุมชน ๒. ลดปัญหายาเสพติดในชุมชน

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
<p>๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน</p> <p>๔.๑ การและพัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน</p>	<p>๑. ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพ ไม่มีงานทำและไม่มีการสร้างรายได้</p> <p>๒. ปัญหาจำนวนกลุ่มอาชีพที่เกิดขึ้น</p> <p>๓. จำนวนประชาชนที่ไม่มีความรู้ในวิชาชีพและรู้จักการทำมาหากิน</p>	ทุกหมู่บ้าน	<p>๑. ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพที่ดีขึ้น</p> <p>๒. ประชาชนมีรายได้จากการขายผลผลิต</p> <p>๓. ลดปัญหาการว่างงาน</p>
<p>๔.๒ การส่งเสริม การค้าการลงทุนเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในท้องถิ่น</p>	<p>๑. ปัญหาการมีตลาดกลาง ตลาดชุมชน และลานค้าชุมชน</p> <p>๒. ปัญหาการผลิตสินค้าพื้นเมืองโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๓. ปัญหาการส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาสินค้า OTOP</p>	ทุกหมู่บ้าน	<p>๑ ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒ ประชาชนมีกำลังซื้อ ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว</p> <p>๓ มีตลาดสำหรับประชาชนทำการค้าขาย</p> <p>๔ มีสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP จำหน่าย</p>
<p>๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>๕.๑ การบริหารจัดการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน</p>	<p>๑. ปัญหาจำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา</p> <p>๒. ปัญหาอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด</p> <p>๓. ปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอน</p>	ทุกหมู่บ้าน	<p>๑. เด็กเยาวชนมีความรู้ มีทักษะตามฐานะของวัย</p> <p>๒. เด็กเยาวชน และประชาชนมรสถานที่ศึกษา และแหล่งค้นคว้าหาความรู้</p> <p>๓. เด็กเยาวชน และประชาชนได้เข้าถึงเทคโนโลยี</p>

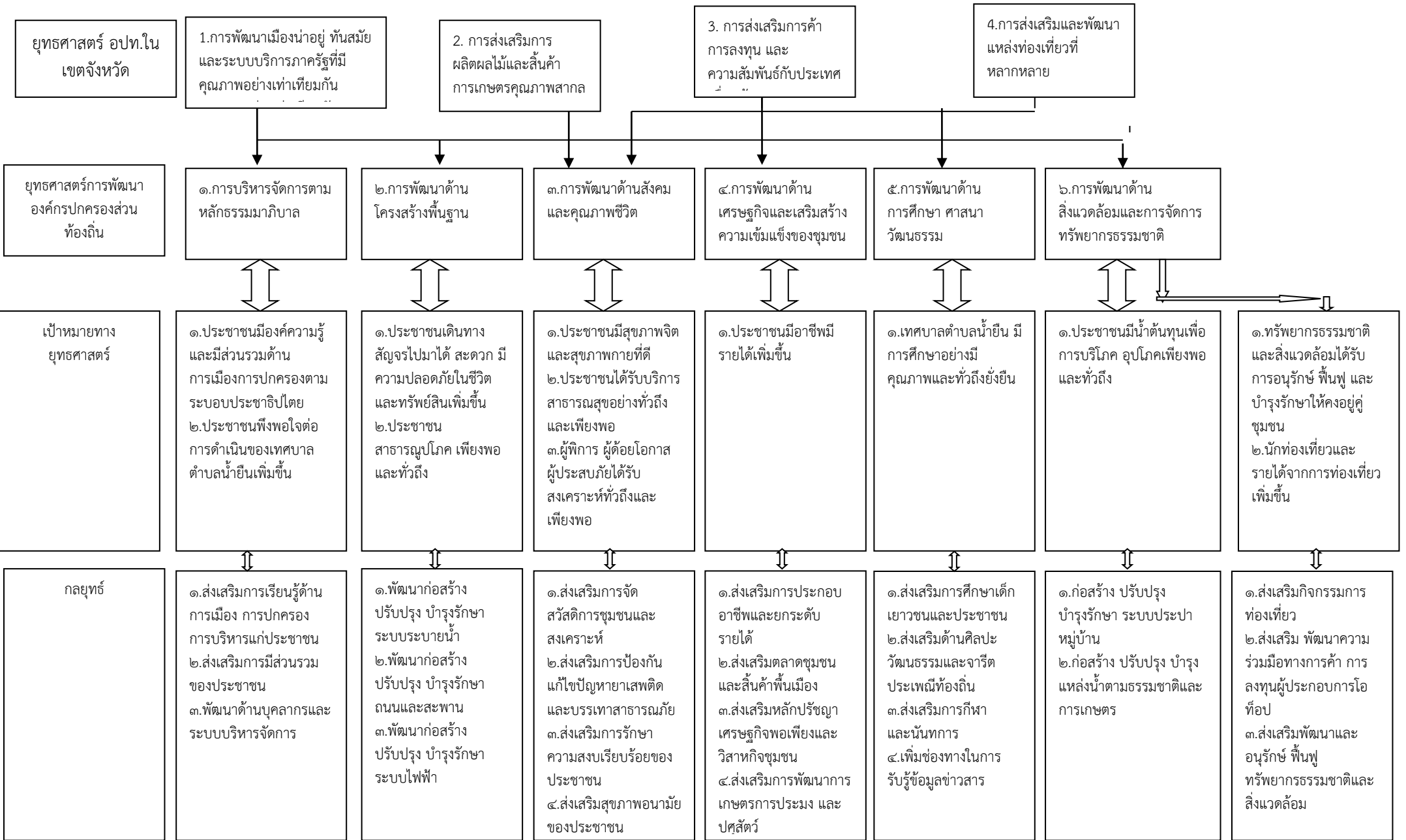
ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๕.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ	๑. ปัญหาการเล่นกีฬาและพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง ๒. ปัญหาเยาวชนและประชาชนออกกำลังกายไม่ต่อเนื่อง	ทุกหมู่บ้าน	๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ๒. เพื่อให้การกีฬาช่วยพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจ
๕.๓ การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดศาสนา วัฒนธรรมประเพณี	๑. ปัญหาอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ๒. ปัญหาการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ	ทุกหมู่บ้าน	๑. มีงานประเพณีเป็นประจำทุกปี ๒. ประชาชนได้ประกอบกิจกรรม และทำความดีร่วมกัน
๖. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ๖.๑ การพัฒนา ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่	๑. ปัญหาการปรับปรุงและพัฒนาสวนสาธารณะสวยงาม ๒. ปัญหาสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ	ในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น	๑. มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล ๒. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล
๖.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. พื้นที่การปลูกป่า ๒. ปัญหาการใช้สารเคมี	ทุกหมู่บ้าน	๑. มีป่าไม้ที่เขียวขจี แทนที่ป่าธรรมชาติ ๒. มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้นและลดการใช้สารเคมี

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

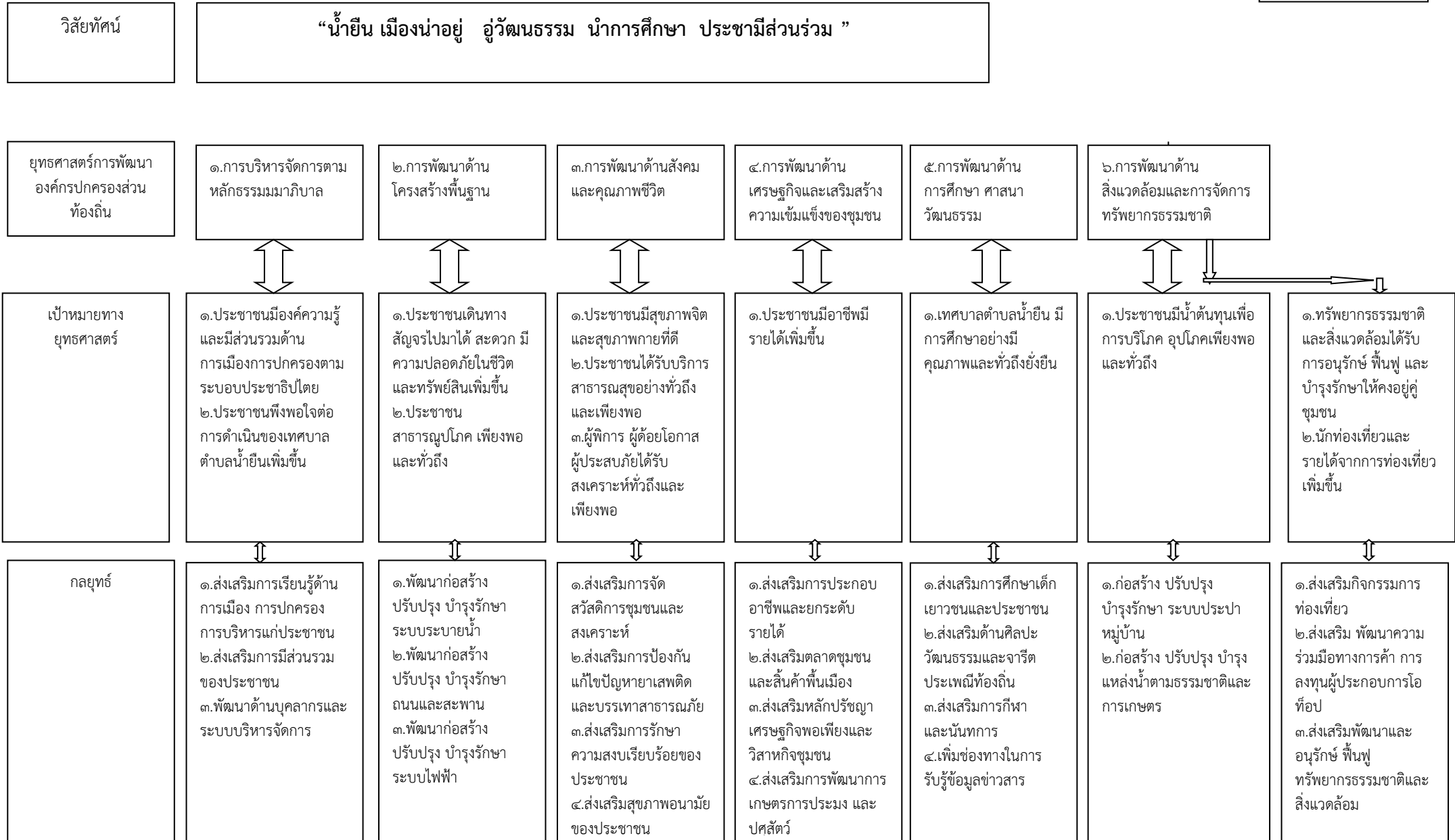
๓.๓ แผนผังยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลน้ำเย็น (strategic map)

แบบ ยท.๐๑

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลน้ำเย็น (strategic map)

แบบ ยท.๐๒

๓.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ เทศบาลตำบลน้ำเย็น

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน	
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						
ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	พัฒนาการเมือง การปกครองและการบริหารองค์กรท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพโดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักธรรมาภิบาล	-จำนวนการตรวจเยี่ยมเพื่อตรวจสอบการดำเนินการบริหารท้องถิ่น -จำนวนเจ้าหน้าที่ได้เข้ารับการฝึกอบรม -จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนหน่วยงานภายนอก						๑. บริหารจัดการท้องถิ่นด้วยระบบธรรมาภิบาล โปร่งใส เป็นธรรม มีส่วนร่วมพัฒนา ตรวจสอบได้ ๒. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหาร การบริการของเทศบาล ๓. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมภาคประชาชน องค์กรภายนอก เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	๒๓ มีการจัดกิจกรรม / โครงการ ตลอดปีงบประมาณ	๒๓ -โครงการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย -โครงการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในท้องถิ่น -โครงการส่งเสริม สนับสนุนการบริหารงานท้องถิ่น และพัฒนาบุคลากร -โครงการพัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน -โครงการบริหารจัดการภารกิจถ่ายโอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล	๒๕	๒๕	๒๕

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐					
ยุทธศาสตร์ที่ ๑.การพัฒนา เมืองน่าอยู่ ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนา เมืองน่าอยู่ ทันสมัยและ ระบบบริการ ภาครัฐที่มี คุณภาพอย่าง เท่าเทียมกัน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานให้ได้ มาตรฐานทั่วถึงและ ครอบคลุมพื้นที่ใน เขตเทศบาล	๑.จำนวน ก่อสร้างและ ปรับปรุง โครงสร้าง พื้นฐาน ๒.จำนวน ก่อสร้างและ ปรับปรุง สาธารณูปการ	๙๑	๙๑	๙๑	๙๑	๙๑	๑.ก่อสร้าง/ปรับ ปรุง/บำรุงรักษา ระบบระบายน้ำ ๒. ก่อสร้าง/ ปรับปรุง/ บำรุงรักษา ระบบ ถนนและสะพาน ๓. ก่อสร้าง/ ปรับปรุง/ บำรุงรักษา ระบบ ระบายไฟฟ้า	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	-โครงการ ก่อสร้างถนน คสล. -โครงการ ก่อสร้างถนน ลูกรัง -โครงการ บำรุงรักษา ถนน -โครงการ ขยายเขต ไฟฟ้า สาธารณะ -โครงการ ก่อสร้าง สาธารณูปกา ร	กองช่าง	ทุกกอง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐					
ยุทธศาสตร์ ที่๑.การพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ ดีและ เสริมสร้าง ความเข้มแข็ง ของชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนา เมืองน่าอยู่ ทันสมัย และ ระบบบริการ ภาครัฐที่มี คุณภาพอย่าง เท่าเทียมกัน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้าน สังคมและ คุณภาพชีวิต	เพื่อส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	ผู้สูงอายุ คน พิการ และ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับการ สงเคราะห์มี การป้องกันและ ควบคุมโรค ระบาด โรคติดต่อ โรค ไม่ติดต่อและ ภัยสุขภาพ เยาวชน ประชาชน มา เล่นกีฬา ห่างไกลยาเสพติด ลดอบายมุข เพื่อพัฒนา ตนเองและ ชุมชน	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒	ดูแลผู้ป่วย เอดส์ ผู้สูงอายุ ผู้พิการให้ ยั่งยืนและ สร้างขวัญและ กำลังใจ	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	-จ่ายเบี้ยยัง ชีพทุกคน ที่มากขึ้น ทะเบียนกับ เทศบาล ตำบลน้ำเย็น	สำนักปลัด กอง สาธารณสุข	ทุกกอง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐					
ยุทธศาสตร์ที่ ๕. การส่งเสริม เศรษฐกิจ ชีวภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒. การส่งเสริม การผลิตผลไม้ และสินค้า การเกษตร คุณภาพสากล	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	๑. พัฒนาด้าน การเกษตรให้ ได้มาตรฐาน และตรงกับ ความต้องการ ของผู้บริโภค ๒. พัฒนา ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริม อาชีพ ตาม แนวทาง เศรษฐกิจ พอเพียง	จำนวน โครงการจัด ฝึกอบรม อาชีพแก่ ประชาชนใน หมู่บ้าน ๒. รายได้ภาค เกษตรเพิ่มขึ้น ๓. จำนวน เกษตรกรที่หัน มาทำ การเกษตร ตามแนว พระราชดำริ	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑. พัฒนาและ ส่งเสริมอาชีพและ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม อาชีพต่างๆ ให้แก่ ประชาชน ๒. พัฒนาและ ส่งเสริมระบบตลาด สินค้าในชุมชน ๓. ส่งเสริมและ พัฒนาการเกษตร ทุกรูปแบบตาม หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	-โครงการ ส่งเสริมกลุ่ม อาชีพ -โครงการ ส่งเสริม ระบบตลาด สินค้าใน ชุมชน -โครงการ ส่งเสริมการ แปรรูป ผลิตภัณฑ์ -โครง ส่งเสริมหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง -โครงการ ฝึกอบรม ด้านเกษตร	สำนักงาน ปลัด	ทุกกอง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐					
ยุทธศาสตร์ที่ ๑.การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย และระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๑. จัดการศึกษาให้ทั่วถึง พัฒนาด้านการศึกษาให้ได้เหนือกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๒. ส่งเสริมอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่	๑.ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษา,ร้อยละประชาชนที่มีช่องทางรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ ๒.จำนวนของกิจกรรม/โครงการ ที่มีการจัดเพื่อส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ๓.ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง การเจ็บป่วยลดลงในแต่ละปี โรคติดต่อลดลง	๓๙	๓๙	๓๙	๓๙	๓๙	๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุน ด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ ๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุน ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม	มีการจัดกิจกรรม / โครงการ ตลอดปีงบประมาณ	-โครงการ ส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ -โครงการ ส่งเสริม สนับสนุนศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม -โครงการ ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน	กองการศึกษา ฯ	ทุกกอง

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์	ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐					
ยุทธศาสตร์ที่ ๔.การส่งเสริม เกษตรปลอดภัย มูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การส่งเสริม และพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว ที่หลากหลาย มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้าน สิ่งแวดล้อมและ การจัดการ ทรัพยากรธรรม ชาติ	พัฒนาการค้า การท่องเที่ยว การจัดการ สิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สี เขียว รักษา ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อมให้ คงสภาพ ปลอดภัย และสร้าง ระบบบริหาร จัดการขยะ อย่างมี ประสิทธิภาพ	๑.จำนวน โครงการ พัฒนาภูมิ ทัศน์และ สิ่งแวดล้อม ๒. จำนวน โครงการ บริหาร จัดการขยะ ๓.จำนวน นักท่องเที่ยว ที่เข้ามา เยี่ยมชมเพื่อ สร้างรายได้ ให้แก่ ท้องถิ่น	๓๑	๓๑	๓๑	๓๑	๓๑	๑. พัฒนา ปรับปรุงภูมิ ทัศน์และสิ่งแวดล้อมใน เขต เทศบาลให้สะอาดน่า อยู่ ๒. พัฒนาส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ ต่างๆ ๓.พัฒนาและส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยวสร้าง รายได้ให้ท้องถิ่น ๔.พัฒนาดูแลรักษาและ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๕. ส่งเสริมพัฒนาความ ร่วมมือ ทางการค้า การ ลงทุนประกอบการหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	มีการจัด กิจกรรม / โครงการ ตลอดปี งบประมาณ	โครงการปรับปรุง ภูมิทัศน์และ สิ่งแวดล้อม -โครงการส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยว -โครงการพัฒนา ความร่วมมือทาง การค้า	กอง สาธารณสุข สุข	ทุกกอง

ส่วนที่ 4

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	ทุกกอง
		บริหารทั่วไป	รักษาความสงบภายใน		
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา		
		การบริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	กองช่าง	ทุกกอง
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา		
		การบริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน		
		บริหารทั่วไป	รักษาความสงบภายใน		
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	การบริการชุมชนและสังคม	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองสาธารณสุข	ทุกกอง
		การดำเนินการอื่น	งบกลาง	กองการศึกษา	
		การบริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
		การบริการชุมชนและสังคม	การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ		
		บริหารทั่วไป	รักษาความสงบภายใน		
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	การบริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	ทุกกอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	การบริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	ทุกกอง
			การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ		
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ	การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองสาธารณสุข	ทุกกอง
		การบริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
		การบริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน		

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

การบริหารงานที่ประสบผลสำเร็จนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการนำนวัตกรรม (Innovation) และ กระบวนการบริหารใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การติดตามและประเมินผล ก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและ ประเมินผลสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัญหาร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงต้องมีการติดตามและ ประเมินผล เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรว่าอยู่ในระดับใด เหมาะสมหรือ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

กระบวนการแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ การวางแผน (Planning) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการติดตามประเมินผล (Monitor and Evaluation) ฉะนั้นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑) ติดตามและประเมินผลกระบวนการดำเนินการว่าเป็นไปตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นกรอบในการปฏิบัติงานติดตามและประเมินผล

๒) ติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานตามนโยบายของเทศบาล เป็นการประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์ของการพัฒนาโดยออกแบบสำรวจความพึงพอใจของ ประชาชน

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

เป็นการประเมินผลที่ช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงานว่าแผนงานหรือโครงการที่ได้ ดำเนินการไปแล้วนั้น ให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีผลสำเร็จมากน้อย เพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย หากมีความล่าช้ามาจากสาเหตุอะไร สมควรที่จะได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการ ใด เพื่อให้โครงการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังเป็นเครื่องชี้วัด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินการโครงการ โดยมีประเด็นในการติดตามประเมินผลคือ

๑) การติดตามผลการประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คุณภาพ ความพึงพอใจ และขั้นตอนการดำเนินงานซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการจะเป็นผู้กำกับตัวชี้วัด

๒) การเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีและเพิ่มเติม

ทั้งนี้เทศบาลตำบลน้ำเย็นจะนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการมาใช้ในการปรับปรุง กระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้สามารถ ตอบสนองและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ

ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

๑. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ๒ ประเภท คือ
 - ๑.๑ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
 - ๑.๒ แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ
๒. ประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
๓. ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

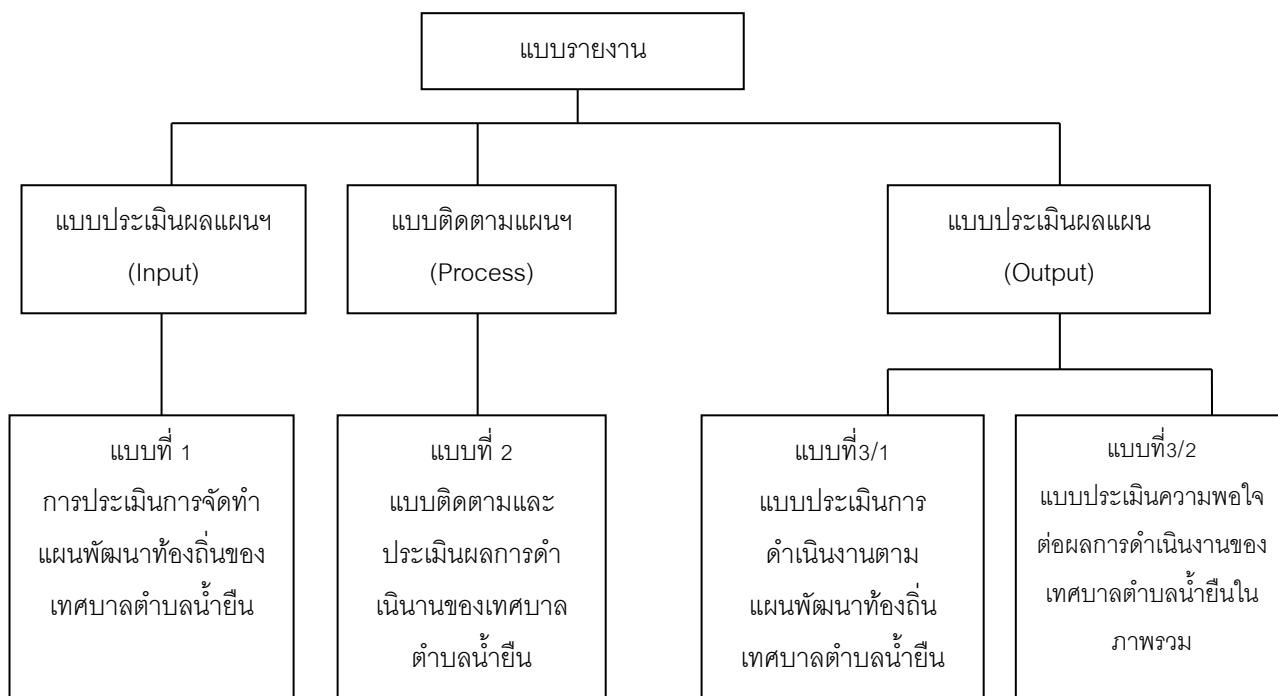
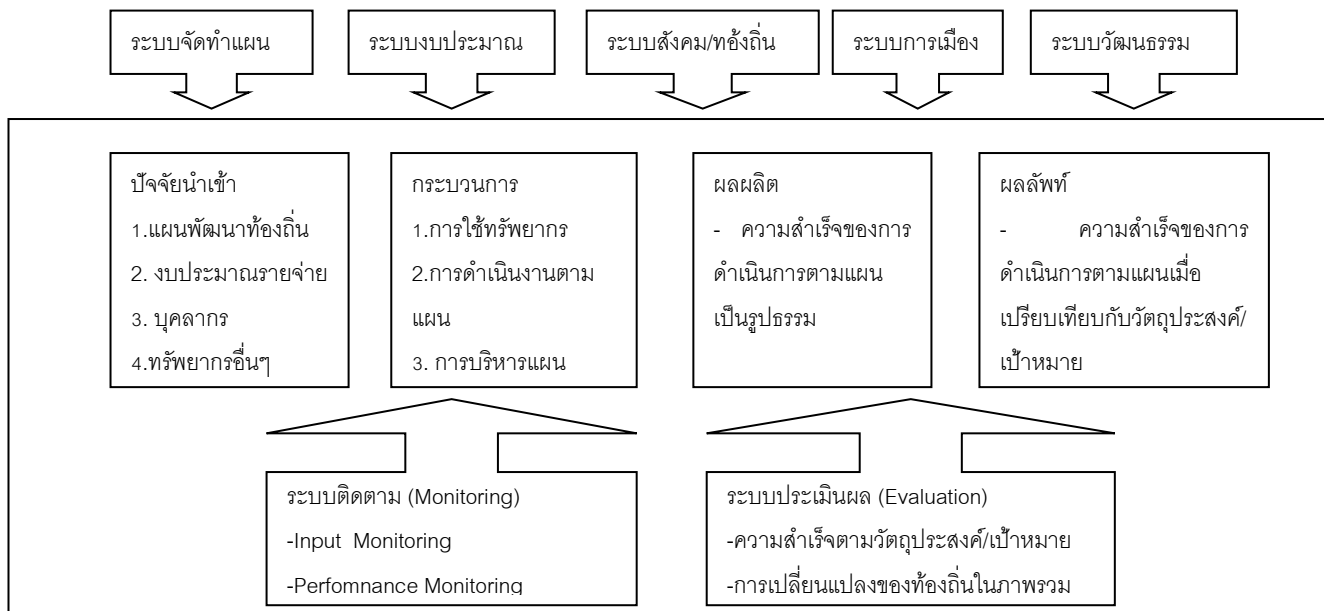
เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้มีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และตัวชี้วัด (ZIndicztors) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมิน ได้มีเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (ZIndicztors)	กรอบตัวแปร (Attributes)
สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลผลิต ผลลัพธ์	ผลต่างระหว่างจำนวนโครงการที่ แล้วเสร็จกับจำนวนโครงการ ทั้งหมด
การสนองตอบความต้องการของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ	สั ด ส่วน ของ ประชาชน กลุ่มเป้าหมายที่พึงพอใจและไม่ พอใจ ผลสะท้อนกลับ

ระบบติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนาศูนย์การปกครองท้องถิ่น

การวางระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมมุติฐานว่าระบบติดตามและประเมินผลไม่อาจแยกตัวเองออกจากระบบการบริหารแผนทั้งหมด ดังนั้นระบบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่แผนพัฒนาจะดำเนินการ จึงเป็นเหมือนบริบทที่ย่อมจะส่งผลต่อการบริหารแผน และจะส่งผลต่อการติดตามและประเมินผลด้วยเช่นกัน ดังนั้น ระบบติดตามและประเมินผลครั้งนี้ สรุปรูปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑) ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

เทศบาลตำบลน้ำยี่น ได้จัดบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา เศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ทั้งนี้มุ่งหวังให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในส่วนของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ผลผลิตของโครงการ/กิจกรรม(Output) ได้ก่อให้เกิดผลกระทบ (Impact) ทั้ง ๓ ระดับ คือ ระยะสั้นสามารถเห็นผลสำเร็จได้ทันทีเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ ระยะกลางและยาว ต้องใช้เวลาในการพัฒนาและดำเนินการ โดยในอนาคตเทศบาลตำบลน้ำยี่นได้วางแผนดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
๑.โครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none">- จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เหมาะสมและเพียงพอในพื้นที่ สามารถพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญและรองรับการขยายตัวเมืองและนักท่องเที่ยว- บูรณาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า, สายโทรศัพท์, CCTV ร่วมกับไฟฟ้าฯ ออกร์โทรศัพท์ต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง- พัฒนาระบบการให้บริการน้ำประปาให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็นน้ำประปาดื่มได้
๒.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none">- จัดระบบกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะให้เป็นพลังงานไฟฟ้า- สร้างสวนสาธารณะพร้อมดูแลรักษาสวนสาธารณะให้เป็นลักษณะสวนล้อมเมือง เป็นแหล่งออกกำลังกาย
๓.การศึกษา	<ul style="list-style-type: none">- พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัย รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานบูรณาการกับหลักสูตรท้องถิ่น สามารถจัดการเรียนการสอนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเลิศ- สนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียนยากจนและด้อยโอกาส- จัดการศึกษาและแหล่งเรียนรู้นอกระบบ (TK Park) ให้ครอบคลุม เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนในการพัฒนาตนเองให้ทันกับสถานการณ์โลกที่ปรับเปลี่ยนไป- เสริมสร้างความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว
๔.กีฬาและนันทนาการ	<ul style="list-style-type: none">- ก่อสร้างลานกีฬาและติดตั้งเครื่องออกกำลังกายภายในชุมชน- ก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกาย
๕.กีฬาและนันทนาการ	<ul style="list-style-type: none">- ก่อสร้างลานกีฬาและติดตั้งเครื่องออกกำลังกายภายในชุมชน- ก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกาย

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
๖. สุขภาวะและคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงตลาดและสถานประกอบการให้มีมาตรฐานผ่านเกณฑ์หลักสุขาภิบาล และมีการสุ่มตรวจคุณภาพอาหารสด อาหารสำเร็จรูปอย่างต่อเนื่อง ผู้บริโภคได้บริโภคอาหารที่สะอาดไม่มีสารปนเปื้อนที่เกิดอันตรายแก่ชีวิต - การรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก ทั้งในชุมชนและสถานศึกษา - เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษและรูปแบบการแพร่ระบาด รวมถึงวิธีการหลีกเลี่ยง โดยตั้งเป้าหมายให้โรงเรียนสังกัดเทศบาลเป็นโรงเรียนปลอดยาเสพติด - ให้การดูแลและช่วยผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการอย่างทั่วถึงได้มาตรฐานและมีความเท่าเทียมกัน - เตรียมความพร้อมสำหรับผู้สูงอายุและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการดำเนินงานองค์กรผู้สูงอายุ - เสริมสร้างปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินแก่ประชาชน ด้วยการติดตั้งกล้อง CCTV บริเวณจุดเสี่ยงเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยภายในพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง - เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงาน จนท.งาน ป้องกันฯ และสร้างเครือข่ายรักษาความปลอดภัยทั้ง หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ทั้งภายในและนอกพื้นที่
๗. การบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น - พัฒนาระบบการจัดเก็บภาษี เพิ่มมาตรการและวางแผนการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามเป้าหมาย - เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลให้ครอบคลุมและทั่วถึง และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ เช่น เสียงตามสาย, จอ LED, เว็บไซต์, สื่อโซเชียล ฯลฯ

๒. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

หากพิจารณากระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นพบว่า ในขั้นตอนการจัดทำแผนนั้นเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมถึงหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย โดยคำนึงถึงหลักประชารัฐผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ ในส่วนของการนำแผนไปสู่การปฏิบัติรอบปีที่ผ่านมามีปัญหาการ/กิจกรรม ยังเกิดความความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างทั้งถนนทางเท้าและท่อระบายน้ำ อันเนื่องมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และสุดท้ายการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ในทางปฏิบัติเทศบาลได้ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เป็นประจำทุกๆเดือน เพื่อให้ทราบสถานการณ์ดำเนินโครงการ/กิจกรรม ว่าอยู่ในขั้นตอนใด เป็นไปตามแผนการดำเนินงานหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร พร้อมจัดทำรายงานเสนอให้ผู้บริหารได้รับทราบ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ให้สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองต่อความต้องการแก่ประชาชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น